

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

On January 22, 2002, the terrorist Said Ramadan came to the corner of Jaffa Road and Lunz Street in downtown Jerusalem, armed with an M-16 rifle and two clips of bullets, with the intention of perpetrating a murderous terrorist attack. Ramadan shot at civilians who were passing there at the time, and intentionally caused the death of Sarah Hamburger of blessed memory, age 79, and Ora (Svetlana) Sandler of blessed memory, age 56, who were innocently walking down the street, and wounded scores of persons, some of them seriously. Ramadan was shot to death by policemen who reached the scene. (See the testimony of Witness No. 22 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 26 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 3 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 14 for the prosecution, [REDACTED] [REDACTED] Witness No. 15 for the prosecution, [REDACTED] P/30 (presentation), P/48 (M-16), P/48A (report on the seizure of exhibits), P/77 (photographs from the scene of the incident), P/78 (death certificate of Sarah Hamburger of blessed memory), P/79 (death certificate of Ora Sandler of blessed memory).

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who, as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [REDACTED] and other activists, for the purpose of perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. In order to promote and implement the conspiracy, which was headed by the Defendant, Ramadan was recruited, supplied with equipment, photographed as a suicide attacker – all according to the pattern typical of the Organization, as described in the previous accounts – and transported to the scene of a terrorist attack. Following the terrorist attack, the terrorist's photograph was distributed to the media.

The admission by the Defendant is as follows:

P/5:

"11. I supplied Said Ramadan with weapons for carrying out the suicide attack in Jerusalem."

P/6:

"Q. Which terrorist attack in Jerusalem?

A. The terrorist attack carried out by Said Ramadan in September 2001."

"... And the terrorist attack in Jerusalem was carried out in such a way that Said Ramadan contacted [REDACTED] and said that he had been a friend of [REDACTED] and that he wanted to avenge his killing, and [REDACTED] told me. I then met with Said and I understood that he wanted to carry out the terrorist attack, and I called [REDACTED] in Ramallah and I asked him to take him to Jerusalem, and [REDACTED] agreed. Said went to Ramallah by public transportation, where me met with [REDACTED]. The next day, Said went to Jerusalem and

[Stamp] P 5: 265

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

shot at a group of policemen and civilians, and in that terrorist attack, two people were killed, and so was Said."

The "additional item" is as follows:

[REDACTED] P/43A:

"I asked Nasser Aweis if he could help me by bringing me someone who wanted to carry out a terrorist attack, and I would send him to Jerusalem to carry out the attack there. Nasser told me that he would send me someone, and after some time, Said Ramadan, from the village of Tel Shekhem, about 25 years old, came to me and said that he would carry out the terrorist attack. I met him next to the movie theater in Ramallah and I called [REDACTED] and told him to come too, and from there, we went to the barber shop where [REDACTED] got a haircut. Then we called [REDACTED] and asked him if he could bring the man into Jerusalem, because he wanted to carry out a suicide attack, and [REDACTED] said that he could do it, and then [REDACTED] went out in his car to look at the road and see what was happening. Meanwhile, [REDACTED] [sic] and I

[Stamp] P 5: 265 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

took Said to [illegible, probably "pray"] and eat, and I bought him new clothes and shoes with my own money, for NIS 1,200. After that, I told [redacted] [sic] to bring an M-16 rifle and three clips of bullets and give them to Said, and he did. Then [redacted] and [redacted] arrived in an Isuzu which belonged to [redacted] and it was in the afternoon when they went with [redacted] to Jerusalem. We wished them success and they drove off with Said. I did not tell them where to go; they could take him wherever they wanted to.

Q.-A. We did not film Said on video before the terrorist attack, because Nasser Aweis had already done so.

Q. At the beginning of your testimony, you told me that you do not know [redacted] [redacted] and all the rest, and now I see that you did meet them. How is that?

A. I met them in Raad Karami's mourning tent, and that was when I saw them. At about 4:30 p.m., I heard on the news that there had been a shooting attack in Jaffa Road in Jerusalem, and I knew that was Said's terrorist attack. So I called [redacted] and asked him if they had been the ones ... who had taken Said to Jaffa Road, and [redacted] said that they had dropped him off in Jaffa Road, and that they had heard the shots he fired after he got out of the car. The next day, I took \$1,000 from [redacted] and I told him that the people had gone out to perpetrate a terrorist attack, and that the weapons had been lost in the terrorist attack. I gave [redacted] and [redacted] [sic] and [redacted] each \$100 for that terrorist attack. After that, [redacted] and [redacted] and another man named [redacted] from Qatanduha came to me and asked me why I had not paid them for the terrorist attacks that they carried out, and I said that I would look into it."

Count No. 4:

On March 9, 2002, the terrorists [redacted] and [redacted] arrived in the area of Jeremy Hotel on Gad Machnes Street in Netanya, armed with M-16 rifles and fragmentation grenades. The two fired bursts into the lobby of the hotel and threw two fragmentation grenades. The two succeeded in intentionally causing the death of a one year old baby, Avia Malka of blessed memory. As the security forces were overcoming the two, Yihya Israel of blessed memory, age 29, who happened to be nearby, was also shot. As a result of the act committed by the two, scores of additional persons were wounded, some of them seriously. (See the testimony of Witness No. 2 for the prosecution, [redacted] Witness No. 10 for the prosecution, [redacted] witness No. 16 for the prosecution, [redacted] P/28 (report), P/26 (medical documents of Witness No. 11 for the prosecution), P/29-P/30 (assault rifles), P/31 (photographs), P/67 (expert opinion), P/68 (death certificate of Avia Malka of blessed memory), P/69-P/71 (expert opinions).

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who, as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [redacted] and [redacted] Witness No. for the prosecution), for the purpose of

[Stamp] P 5: 266

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. Within the framework of this organization, which was headed by the Defendant, and in order to carry out [the terrorist attack], [REDACTED] and Said were recruited, equipped with an M-16 rifle, 12 clips of bullets and two hand grenades, photographed reading their wills and holding an M-16 rifle, and transported to the scene of the terrorist attack. After the terrorist attack and in accordance with the typical pattern, the Defendant called the media and informed them that the Terrorist Organization was responsible for the terrorist attack and had carried it out.

The admission by the Defendant is as follows:

P/5:

"6. I delivered weapons for the perpetration of a terrorist attack in Netanya."

[Stamp] P 5: 266 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

P/7:

“Q. Did you have any involvement with a shooting attack in Netanya?

A. Yes, I was involved with a shooting attack in Netanya, which was carried out by terrorists whose names I do not know. About two days before that terrorist attack, [REDACTED] called me and told me that he would be able to bring two people into Israel, in order for them to carry out a suicide attack, and I contacted [REDACTED] and asked him if he could bring in suicide attackers, and he answered in the affirmative. Then I gave [REDACTED] two grenades and [REDACTED] gave them two M-16 weapons, and [REDACTED] photographed them and explained to them about the terrorist attack. Then [REDACTED] went with them as far as Baqa al-Sharqiya and left them, and they walked along a dirt road into Israel and went from there to Netanya, and [REDACTED] went back to Nablus. After a few hours, we heard on television that there had been an exchange of fire between the suicide attackers and police forces near a hotel in Netanya, and that civilians and policemen had been wounded in the terrorist attack, and that two people had been murdered and two others had been killed by the police. I called the media and took responsibility for the attack.

Q. Do you have anything to add about the terrorist attack in Netanya?

A. No.”

The “additional item” is as follows:

[REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), in P/13:

“I confess that, about a month ago, Nasser Aweis told me that he intended to send two suicide attackers to the city of Netanya, in order to carry out a suicide attack, and asked me to help transport the suicide attackers from Nablus to Kafr Rai, and of course, I agreed.

Q. Who are those two suicide attackers?

A. The first suicide attacker is [REDACTED] a resident of the Ein Beit Alma camp, and the second one's name is [REDACTED] a resident of the Ashar camp ... and both of them were wounded in a terrorist attack. That day, Nasser Aweis told me that [REDACTED] [sic] had worked in Netanya and was familiar with the area. Q. [A.] Nasser Aweis told me that [REDACTED] [REDACTED] a resident of al-Ain, 28 years old and married, was working for the naval police [sic] in Nablus, and that he was an activist in *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa*. [REDACTED] is [REDACTED]'s and my accomplice in planning and sending the suicide attackers to Netanya, and Nasser asked me to take the two suicide attackers in the stolen Pontiac with Israeli license plates from Nablus to Kafr Rai, and I agree. On the day of the terrorist attack, I went out at about 3:00 p.m., in a taxi, to the area of Jabal Shamali in Nablus, and there, [REDACTED] and the two

[Stamp] P 5: 267

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

suicide attackers were waiting for me in the Pontiac. [REDACTED] was wearing blue jeans and a black shirt, and Said was wearing green pants. There, [REDACTED] said goodbye to them and I took them to [REDACTED] in the Pontiac. Q. What weapons did the suicide attackers have? A. Each one of them had an M-16 rifle. I saw [REDACTED] holding a black plastic bag with an explosive charge in it, and after we got to [REDACTED] I called Nasser Aweis and told him that we had arrived. Nasser asked to speak to [REDACTED] and I heard [REDACTED] telling Nasser that he knew the way from there. Then [REDACTED] gave the mobile phone to me, and Nasser instructed me to go back to Nablus in the taxi, and that is what I did. When I got back to Nablus, I heard on the news about the terrorist attack in Netanya, in which the two suicide attackers had been killed, and I remember they talked about a terrorist attack in a hotel in Netanya."

P/18:

"Q. In the second testimony which you gave, you talked about a suicide attack in Netanya, which took place a month before you gave the testimony, and you claimed that your job was to take the two suicide attackers from Nablus to Kafri Rai. Exactly where did you take them from, and do you know whether they were photographed before they went out to perpetrate the terrorist attack?

[Stamp] P.5: 267 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

A. In addition to taking the two suicide attackers, [REDACTED] and Said, I confess that, the day before the terrorist attack, Nasser Aweis asked me to come to the town square in Nablus and pick up [REDACTED] and Said, and then to come to his home in the refugee camp, so that he could give me a will which he had prepared for the two suicide attackers. He also asked me to take the two suicide attackers home, photograph them, and wait for instructions.

That is what I did: I picked them up, took the will from Nasser along with a video camera, and when I got home, I filmed the two of them, each holding an M-16 in their hands, with Shadi reading the will.

Q. From whom did they get the weapons?

A. I took the will and the camera from Nasser. He gave me two M-16 weapons and 12 clips full of bullets and a hand grenade, and I gave them to them."

Count No. 5:

On March 30, 2002, the terrorists [REDACTED] and [REDACTED] (hereinafter [REDACTED] and [REDACTED]) were on their way to carry out a terrorist attack in Israel, armed with an M-16 rifle, hand grenades and an explosive charge. [REDACTED] and [REDACTED] ran into a force of Border Patrol police near Baqa al-Gharbiya, fired on the policemen and threw a fragmentation grenade.

The two succeeded in intentionally causing the death of a Border Patrol policeman, Master Sergeant Konstantin Danilov of blessed memory, and in wounding another policeman, Senior Master Sergeant Amil Ibrahim. (See the testimony of Witness No. 27 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 18 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 19 for the prosecution, [REDACTED] P/49 (report on the seizure of exhibits), P/72-P/73 (expert opinions), P/74-P/75 (photographs), P/76 (expert opinion)).

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [REDACTED] and [REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), for the purpose of perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. Within the framework of this organization, which was headed by the Defendant, and in order to carry out [the terrorist attack], [REDACTED] and [REDACTED] were recruited, equipped with an M-16 rifle, hand grenades and an explosive belt. The Defendant also gave instructions to arrange for the arrival of the two in Israel, transferred an amount of money totaling NIS 3500 which was intended for the purchase of a stolen car to be used for transporting them, and instructed [REDACTED] to accompany them part of the way. After the terrorist attack, the Defendant called the media and informed them that the Terrorist Organization was responsible for the terrorist attack and had carried it out.

The admission by the Defendant is as follows:

P/5:

[Stamp] P 5: 268

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"10. I delivered weapons for the execution of a shooting attack, a sacrifice attack (note by the interrogator; a suicide attack), which was supposed to be carried out in Hadera, but the terrorist attack did not succeed and people were killed in the vicinity of Baqa al-Gharbiya."

P/6:

"Q. Yes, [REDACTED] and I worked together, to send out suicide attackers with [REDACTED] and [REDACTED] from Silat al-Dhaher, and if we needed anything, such as photographing the suicide attackers or distributing posters, we would use [REDACTED]. About two weeks before the army came into Nablus, I asked [REDACTED] to try to obtain an explosive belt for a suicide bomber, in order to carry out a terrorist attack within Israel. [REDACTED] in fact, brought an explosive belt, and we gave it to a suicide bomber, who traveled with another person in order to perpetrate a terrorist attack in Israel, and when he got to Baqa al-Gharbiya, soldiers shot at him and they were both killed, and during these exchanges of fire, a Border Patrol policeman was killed in Baqa.

Q. Where was the terrorist attack that you are talking about supposed to have been carried out?

A. In Hadera, and we did not define a target, and according to the plan, one of the suicide attackers was supposed to shoot and the other was supposed to blow himself up ...

Q. What kind of vehicle did the suicide attackers travel in?

A. I do not know, but I gave [REDACTED] NIS 3,500 in order for him to buy a stolen car to transport the suicide attackers, and [REDACTED] went with them to Tulkarm and showed them the way and came back by public transportation."

P.7:

"After the four of them were arrested on their way to Ramallah, [REDACTED] contacted me and told me that he wanted to carry out a suicide attack next to Israeli soldiers, and he asked me for an M-16 weapon, and I had an explosive belt in my possession, and I did give him an M-16. We agreed that the attack would be carried out within Israel, next to soldiers, and that after [one] suicide attacker blew himself up, another one would fire. According to what [REDACTED] said, he did succeed in locating two people who would carry out the terrorist attack, one from Nablus and the other one from Jiyus.

Q. How did [REDACTED] get to know the two people who were supposed to carry out the terrorist attack next to the soldiers?

A. According to what he told me, [REDACTED] was the one who introduced him to the man from Nablus, and [REDACTED] already knew the one from Jiyus.

[Stamp] P 5: 269

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

Q. Who brought the suicide attackers into Israel?

A. A man named [REDACTED] from Tulkarm.

Q. How did they get in, and how was the terrorist attack carried out in Israel?

A. They got in with a car, which had been stolen by [REDACTED] and after they had entered Israel and were on their way to Hadera in order to carry out the terrorist attack, a few hours later, we heard on the radio that the Israeli police had suspected the car, and that there had been an exchange of fire with the suicide attackers and they had been killed, and two of the police had been wounded, as far as I know.

Q. How did the exchange of fire with the police take place?

A. On the way to Hadera, a police car suspected that the car was stolen and asked them to stop, but they started shooting. After that, the policemen succeeded in killing them. After I heard on the radio that they had been killed, I called the media and informed them that the terrorist attack had been carried out by *Kitaab /Shuhadaa al-Aqsa*."

[Stamp] P 5: 269 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

The "additional item" is as follows:

[REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), P/13:

"... That same day, I reported to Nasser Aweis that I had a suicide attacker with me, and Nasser asked to meet that terrorist. The next day, I took [REDACTED] to a studio in Nablus to have his picture taken, and from there to Nasser Aweis's house, and I left him there. Two days later, Nasser asked me to purchase a car with Israeli license plates, and I bought a stolen black Mitsubishi for NIS 3,500 from a resident of Tubas. I got the money for the car from Nasser [REDACTED]. After I bought the car, I went to Nasser's house with the car, and there I met Nasser and [REDACTED] and [REDACTED] and I was surprised to find another person there, named [REDACTED] a resident of Nablus, about 20 years old, and that was the first time that I saw that young man. And then Nasser Aweis told me that those two people, [REDACTED] and [REDACTED] were about to go out and perpetrate a suicide attack in Israel. At that point, Nasser gave [REDACTED] an M-16 weapon, and he gave [REDACTED] two hand grenades, and the plan was for the two of them to enter Israel, wherever they could, and to carry out a suicide attack, shooting with the M-16 and throwing grenades, and after we prepared them, I took them to [REDACTED] and I handed them over to [REDACTED]. This was the same [REDACTED] who had transported the suicide attacker that I talked about before. On that day, I got to [REDACTED] at around 11:00 a.m. ... And an hour later, [REDACTED] called and said that he had heard that the two of them had been killed in Baqa, after wounding a Border Patrol policeman."

Count No. 6:

During the al-Aqsa intifada, on an unknown date, two terrorists whose identities are not known were on their way to carry out a terrorist attack in Jerusalem, armed with Kalashnikov rifles and hand grenades. The terrorists were caught at an IDF roadblock by the security forces, thus miraculously avoiding a murderous terrorist attack with multiple casualties, which the two had set out to perpetrate, with the intent of deliberately causing the death of many Israeli civilians.

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who, as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [REDACTED] and [REDACTED] and additional activists, for the purpose of perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. Within the framework of this organization, which was headed by the Defendant, the terrorists were recruited, equipped with Kalashnikov rifles and hand grenades, and transported on the way to the scene of a terrorist attack.

The admission by the Defendant is as follows:

P/7:

[Stamp] P 5: 270

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"... At about that time, [REDACTED] from *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa* contacted me and said that there were two people who wanted to carry out a terrorist attack in Israel, and I agreed to that. I informed [REDACTED] of the matter and asked him if he would be able to bring them in, and it was agreed with [REDACTED] that [REDACTED] and [REDACTED] would take the two *mustashhids* to Ramallah. After that, I called [REDACTED] and told him that the people were on their way to him. I should note that [REDACTED] contacted me because I am responsible for *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa*.

Q. Did [REDACTED] and [REDACTED] know about the terrorist attack?

A. Ayman works as a driver of a public vehicle, and [REDACTED] is a friend of [REDACTED] and I do not know whether they knew about the terrorist attack.

[Stamp] P 5: 270 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

Q. Where was it agreed that they would meet in Ramallah?

A. According to what was agreed, [REDACTED] was supposed to be in contact with the four, and when they got to the Ramallah area, he would call me and I would call [REDACTED] and let him know where they were, so that he could meet them.

Q. Which weapons did they take with them, and how was he [sic] supposed to carry out the terrorist attack?

A. A shooting attack which included grenade-throwing, and [REDACTED] gave the suicide attackers two hand grenades, and according to what was agreed, [REDACTED] was supposed to give them two Kalashnikov rifles.

Q. Where was he [sic] supposed to carry out the terrorist attack?

A. In West Jerusalem.

Q. Was the terrorist attack carried out?

A. The four of them were arrested at a roadblock on their way to Ramallah.

The "additional item" is as follows:

[REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), P/17:

"In addition, we planned to carry out a suicide attack inside Jerusalem, and we sent the suicide attackers to Ramallah to get an explosive belt, but they were arrested on the way. The two who wanted to carry out the suicide attack are (1) [REDACTED] of Nablus, about 20 years old, a bachelor and unemployed, (2) [REDACTED] a resident of Nablus, about 20 years old, a bachelor who worked as a vehicle mechanic. [REDACTED] was his *nom de guerre*. This was about four or five months ago. Nasser Aweis planned this terrorist attack along with me ... for us to carry out a terrorist attack in the Ministry of Defense in Tel Aviv. I talked about it with Nasser Aweis and [REDACTED] and we decided to look for skilled activists who would carry out such a terrorist attack. In the end, we did not look for activists and we did not carry it out. With regard to the two suicide attackers, [REDACTED] and [REDACTED] who were on their way to Ramallah to get explosive belts so that they could go on to Jerusalem and carry out a suicide bombing, I talked about that in my second testimony. I would like to add a few points which I did not mention ... As I said, I filmed them with a video camera, reading the will, and I put a flag of the *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa* behind them, and during the filming, he [sic] waved a Beretta weapon which I had given him. I gave the cassette [to] Nasser Aweis later. That night, the three of us slept in the apartment, and the next morning, I called [REDACTED] the taxi driver – let me correct myself. I called a friend of mine named [REDACTED]

[Stamp] P 5: 271

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

[redacted] and I asked him to send me a taxi to the apartment where I was with the young men, and he sent me a taxi driver named [redacted]. When he arrived, at 10:00 a.m. the two young men got into the taxi. I asked them to call me the moment they got to Ramallah. According to the plan, I would then call Nasser Aweis and he would arrange to send the people who were supposed to supply the explosive belts to them. I forgot to mention that I gave them a hand grenade, which I had received from Nasser Aweis for them to use. The intention was to throw the grenade before blowing up the explosive belts. The two young men did not reach Ramallah; they were arrested on the way. As soon as the two young men got into the taxi, I informed Nasser Aweis."

Count No. 7:

During the al-Aqsa intifada, on an unknown date, a terrorist whose identity is not known was arrested on his way to perpetrating a suicide attack in Jerusalem. The man was armed, with a view to intentionally causing the death of many civilians. While he was on his way to the scene of a terrorist attack, near Beit Hanina, that terrorist was arrested by policemen and shot to death.

[Stamp] P 5: 271 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who, as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [REDACTED] for the purpose of perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. Within the framework of this organization, which was headed by the Defendant, and in order to carry out [the terrorist attack], the terrorist was recruited and supplied with weapons.

The admission by the Defendant is as follows:

P/6: "Q. Do you know a man named [REDACTED]

A. Yes, I met him at the al-Najah University, and he belonged to the Popular Front, and I recruited him into the *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa* about two months ago, and the purpose of recruiting him into the *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa* was in order for him to assist us in terrorist attacks in the Jerusalem area, and in order for him to introduce suicide attacks [*mustashahids*] into Jerusalem. I also asked [REDACTED] to teach us how to manufacture explosives that were stronger than the explosives we were using, and [REDACTED] explained to me over the phone how to produce a certain material [*umm al-abd*], and I told him that we already knew how to produce *umm al-abd* ... About a month and a half ago, I asked [REDACTED] to check out a way of bringing a suicide bomber into Jerusalem, and he said that he would check it out. According to the plan, [REDACTED] was the one who located a suicide attacker, and my role was to coordinate between [REDACTED] and [REDACTED] in order to bring the suicide attacker into Jerusalem. That terrorist attack was carried out, but without success, because policemen shot the suicide attacker before the terrorist attack, and he was killed at the entrance to Jerusalem from the direction of Ramallah, and I do not know the suicide attacker's name."

The "item":

No direct and separate "item" was found for the admission on this count.

However, the facts which have been proven – the fact that the Defendant was a leader in a Terrorist Organization, with the purpose of perpetrating acts of violence which were intended to cause the death and injury of persons, and the fact that the Defendant had a clear motive for carrying out such acts and had an opportunity to carry them out, and even accomplished many of them, as has been proven in each of the other counts – substantiate a conclusion that the cumulative "items" which were found for each of the admissions of the other counts may be considered as the "item" required for this count. It is necessary to consider the circumstances of the matter, and, for that purpose, the series of offenses in which the Defendant was involved, as a single unit.

Count No. 8:

According to an argument that was set forth by the State in Count No. 8:

[Stamp] P 5: 272

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"A. On an unspecified date after the outbreak of the al-Aqsa intifada, the Defendant entered into a conspiracy with additional activists in the Terrorist Organization, for the perpetration of shooting attacks directed against an IDF guard post which was manned with Israeli soldiers, in the vicinity of Joseph's Tomb in Nablus.

On unknown dates during the subsequent period of time, the Defendant, together with additional activists in the Terrorist Organization, perpetrated shooting attacks against an IDF position which was located in the vicinity of Joseph's Tomb.

B. Shortly before the month of May 2001, the Defendant entered into a conspiracy with additional activists in the Terrorist Organization, for the perpetration of shooting attacks directed against an IDF guard post which was manned with Israeli soldiers, on Mt. Gerizim, and against additional IDF positions in adjacent areas.

For the purpose of promoting the objectives of the conspiracy, the Defendant supplied the additional activists who had joined the conspiracy with M-16 rifles.

During the month of May 2001, on a number of occasions, on unknown dates, the Defendant, together with additional activists in the Terrorist Organization, perpetrated shooting attacks.

The shooting attacks were perpetrated by the Defendant and the additional activists, armed with M-16 rifles, against the military position on Mt. Gerizim, against the Ein Beit camp and against army patrols which were patrolling in the area of the Balata camp, as well as against military targets in the area of the Hawara camp.

C. On an unknown date, after the outbreak of the al-Aqsa intifada, the Defendant entered into a conspiracy with additional activists in the Terrorist Organization, for the perpetration of terrorist attacks against Israeli citizens and IDF soldiers.

Within the framework of the conspiracy and for the purpose of promotion thereof, the Defendant supplied weapons to the activists in the Terrorist Organization for the purpose of carrying out the terrorist attacks.

The activists in the Terrorist Organization, who joined forces in order to carry out the conspiracy, made use of weapons which were supplied to them by the Defendant, in the terrorist attacks set forth below:

1. The shooting attack on the settlement of Homesh.
2. Placing an explosive charge on the Zuata-Asira bypass road.

[Stamp] P 5: 273

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

3. A shooting attack with an M-16 rifle against a military patrol in Deir Sharaf.
4. Placing an explosive charge in Sarah."

The State goes on to claim that, in these actions, the Defendant was unlawfully attempting to cause the death of many persons, and that these actions, *inter alia*, are in the nature of a conspiracy to commit a crime, attempted murder, and unlawfully carrying a weapon.

The admission by the Defendant is as follows:

P/5A: "2. I carried out a shooting attack directed against a military position on Mt. Gerizim in Nablus ...

3. I carried out a shooting attack directed against military vehicles in the vicinity of the Hawara camp, near Nablus.

4. I carried out a shooting attack directed against military vehicles in the vicinity of Nablus, on the west side, near Zuata ..."

"13. I supplied [REDACTED] with two explosive charges plus a Kalashnikov, which he placed near Kafr Sara, Nablus.

14. I supplied [REDACTED] with an explosive charge, which he placed on the road to Dir Sharaf, against an Israeli patrol."

[Stamp] P 5: 273 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Awcis

P/6A: "yes, he participated once, together with me, in carrying out a shooting attack directed against an Israeli military position on Mt. Gerizim ..."

Q. Which terrorist attacks did you speak about with [REDACTED]

"A. I spoke with him about many terrorist attacks, and I remember that I spoke with him about a shooting attack which I had carried out along with [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED] near the Hawara camp, directed against a military vehicle. I also spoke with him about placing explosive charges in the vicinity of Zuata; I had participated in those terrorist attacks along with [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED]."

"Q. Do you remember all of the terrorist attacks in which you participated directly?

A. I remember. 1. A shooting attack directed against a military position on Mt. Gerizim. 2. A shooting attack directed against a military vehicle in the vicinity of the Hawara camp. 3. A shooting attack directed at members of the armed forces at Joseph's Tomb. 4. A terrorist attack at Dir Sharan. 5. A shooting attack directed at military vehicles ... 7. A shooting attack directed at vehicles.

Q. Can you give details about the shooting attack directed against the military position on Mt. Gerizim?

A. Yes, about seven months ago, I participated, together with [REDACTED] and [REDACTED] in shooting about three times at a military position on Mt. Gerizim ..."

"Q. Do you have any additional details about the shooting attack directed against a military vehicle in the area of the Hawara camp?

A. About six months ago, I participated, together with [REDACTED] in a shooting attack directed at a jeep in the Hawara camp, and each of us fired about half a clip of bullets, and the soldiers fired back at us.

Q. Can you give details about the shooting attack directed against a car, which you mentioned above?

A. Yes, I participated, together with [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED] in a shooting attack, and we shot at a tank in the area of Hawara (the camp). We were shooting from Kafir Kalil. That day, the attack was carried out at about 4:00 p.m., and each of us fired a clip of bullets at the tank."

[Stamp] P 5: 274

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"... And I took two old [anti-] tank missiles from [REDACTED] in order to take the explosives out of them and to use the explosives to make explosive charges, and I used the explosive charges on the bypass road at Zuata-Asira against military vehicles.

Q. How many charges did you make out of the missiles which [REDACTED] gave you, and how did you use them?

A. After I took the missiles from [REDACTED] I gave them to [REDACTED] from the Balata camp, and [REDACTED] made a charge out of them, and he was the one who placed the charge on the bypass road.

Q. Do you remember when he placed the charge and whether people were hurt when the charge exploded?

A. The charge was placed sometime during the al-Aqsa intifada; I do not remember a date, and according to the information which I received, the army blew up the charge before it exploded."

"I sent [REDACTED] to transport [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED] so that they could place a charge on the road, near [REDACTED] west of Nablus. In the end, however, they did not place the charge, because it was far away. They brought the charge back and they used it in the area of Zuata against a military vehicle, and I do not know if anyone was hurt in that terrorist attack."

Q. Did you have any contact with [REDACTED]

[Stamp] P 5: 274 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

A. Yes. About 10 months ago, we took a charge from them, and he placed it on the road in Dir Sharan, and he set off the charge against a military patrol."

"... And I gave him an M-16 weapon, and [REDACTED] carried out a shooting attack with the weapon which I gave him. The shooting attack was directed at an Israeli vehicle on the bypass road east of Nablus, and according to [REDACTED] the vehicle was not hit."

Q. Can you explain to me about the terrorist attack in Dir Sharan which you mentioned above?

A. Yes. About eight months ago, [REDACTED] [sic] from the Balata camp, who was living in Dir Sharan, came to me and asked me for an explosive charge to carry out at terrorist attack, and I gave him a charge that weighed 15 kg which I had received from [REDACTED] and the detonation was with wires. According to what I know, [REDACTED] placed the charge on the main road at Dir Sharan, and set off the charge at a military patrol, and caused damage to a jeep, and I do not know if people were hurt."

"A. Yes. A few months ago, [REDACTED] a resident of Sara, suggested to me, while he was studying at al-Najah University, that we carry out a terrorist attack in the area of Sarah, and he [sic] agreed to this. I gave him two explosive charges and a Kalashnikov, and when I gave him the charges and the weapon, there was a person with him, named [REDACTED] a resident of Sara, and they set off the charges at a tank in the area of Hawara, and one charge exploded, and after that, they fired at the tank, and after the terrorist attack, they gave me back the weapon."

P/8: "... And another man from Dir Sharan was with him, and [REDACTED] asked me for an explosive charge, so as to carry out a terrorist attack on an Israeli military patrol, and I agreed, and I gave him an explosive charge which I had received from [REDACTED] and according to the information in my possession, [REDACTED] carried out the terrorist attack against a military patrol in the area of Dir Sharan."

"A. Yes. About five months ago, [REDACTED] introduced me to a man named [REDACTED] who knew how to make explosives and charges, and I took five charges from him, and [REDACTED] and [REDACTED] placed the charges near Zuata, and once [REDACTED] and I went out to place a charge. The soldiers identified us, and we ran away, and [REDACTED] was with us, and we left the charge behind when we ran away."

The "additional item" is as follows:

[REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), P/12:

"A. I confess that, during the month of May in the year 2001, I went out with all those persons to carry out a shooting attack directed against a military position which is located in Mt.

[Stamp] P 5: 275

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

Gerizim. On that day, Nasser Aweis gave me an M-16 weapon, and we all set out for the position. We took up a position in the Dahiya area, in Nablus, from where we fired on the [illegible, probably "military"] position, toward Mt. Gerizim. I personally fired [illegible, probably "about 20"] bullets, and each of the other people fired the weapon in his possession, at the position. This was about 10:00 p.m. And then the army started firing at us, and we fled the scene.

Q. Did you participate in additional shooting attacks against that military position or against other positions?

A. I confess that I participated, about six more times, in shooting attacks directed against that position on Mt. Gerizim, with the same people. In addition, I participated, about four times, in shooting attacks directed against an IDF position which is located in Jabal Shamali, above the Ein Beit Alma camp. Also, of course, I participated in shooting attacks directed against army patrols which were patrolling in the area of the Balata camp. All those times, I fired the M-16 that Nasser Aweis had given me."

[Stamp] P 5: 275 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

P/13:

"... And on that day, [REDACTED] told me that he intended to carry out a terrorist attack, and accordingly, he asked me to get hold of two explosive charges for him, for the benefit of the terrorist attack. I told [REDACTED] that I know [sic] how to manufacture explosive charges, and therefore I took him to Nasser Aweis, in the Balata camp, and I asked Nasser to obtain two charges for me. Then Nasser called [REDACTED] and asked him for two charges, and an hour later, [REDACTED] came and brought two charges with him, made out of a pipe 30 cm long and 40 cm wide [sic]. Each charge was closed on both sides, and there were white electric [wires] coming out of one side. After that, [REDACTED] received the charges, and each of us went home, and three days later, I heard from [REDACTED] that a terrorist attack had been carried out against a military jeep in Silat al-Dhaher, during the night, and they had set off the charges against the jeep, but nothing had happened to it."

P/18:

"A. In my second testimony, I confessed that I – together with my friends, [REDACTED] and [REDACTED] – we carried out two shooting attacks against the settlement of Homesh, and this ... is all true, that the three of us perpetrated shooting attacks, on four or five occasions, against the settlement of Homesh. The fire was directed against the watchtower, at the edge of Homesh, from the direction of Silat al-Ladha, and against the houses in the settlement. This took place in the course of the first three months, at the beginning of the al-Aqsa intifada. In all of those cases, we would arrive in the late hours of the night, after 10:00 p.m., and I remember that, in all of those cases, the soldiers fired back from the watchtower. I confess that I was the one who supplied them with weapons in all of the attacks mentioned above, I fired an M-16, and I gave [REDACTED] a Kalashnikov, and I gave [REDACTED] a Glock. I would take those weapons from Nasser Aweis, before going out on each of the terrorist attacks.

Q. From what distance did you fire at the settlement of Homesh?

A. From about 1 km away.

Q. Which other shooting attacks did you participate in?

A. Approximately in the beginning of 2001, [REDACTED] and [REDACTED] and I fired on a security jeep in the settlement of Homesh, from about 500 meters away. This was during the late hours of the night, after 10:00 p.m. I fired an M-16, [REDACTED] fired a Kalashnikov, and [REDACTED] fired a Carlo – the same weapons which we had used in the previous shooting attack against Homesh, the same weapons which I had taken from Nasser Awiss. After he fired, the soldiers fired back, and we fled the scene ... A. He and I did not do anything except what I have already mentioned, but I would like to state that [REDACTED] asked me for a weapon, three

[Stamp] P 5: 276

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

months ago, and claimed that he wanted to carry out shooting attacks against IDF soldiers. I agreed to his request and I gave him a Kalashnikov which I had taken from Nasser Aweis, and a week later, [REDACTED] gave me back the weapon, and I do not know if he used it."

Witness No. 25 for the prosecution, [REDACTED] P/47B:

[REDACTED] about 25 years old, a resident of Nablus, and [REDACTED] about 27 years old, a resident of Beit Iba – we carried out a terrorist attack involving an explosive charge and shooting, on the bypass road near Beit Iba. When we came to the entrance to Beit Iba, I called Nasser Aweis, and he told me that he was sending us people and weapons for the terrorist attack. Half an hour later, [REDACTED] and [REDACTED] came to the scene. They arrived in a white car. Each of them had an M-16 rifle, and in addition, there was a 250 machine gun in the car, as well as an explosive charge within a fire extinguisher [*afaya*]. At about 11:30 p.m., we all went out in the white car to carry out the terrorist attack on the bypass road near Beit Iba. [REDACTED] and [REDACTED] placed the explosive charge on the road and connected a wire

[Stamp] P 5: 276 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahinad Aweis

to the explosive charge. This was a charge which was activated by wires and a battery. As soon as they had connected the wires, suddenly IDF soldiers who were staked out there opened fire on them. [REDACTED] was killed and [REDACTED] was wounded in the leg. [REDACTED] and [REDACTED] [sic] [REDACTED] fired at the IDF soldiers. After that, [REDACTED] and I [REDACTED] [sic] [REDACTED] and I fled the scene."

Witness 21 for the prosecution, [REDACTED] P/40A:

A. In the beginning of the al-Aqsa intifada, [illegible, probably "I participated" or "they participated"] in stone-throwing activity directed at Joseph's Tomb in Nablus, and at the [illegible, probably "military"] forces in Nablus. In June [20]02, [REDACTED] contacted me and said that he was planning to set up a military squad belonging to Tanzim Fatah. He suggested that I enlist in the military squad, and [REDACTED] said that the purpose of setting up the squad was to carry out terrorist attacks against the Israeli army in the Nablus area. I agreed to this and, within the framework of the military squad, I participated in 10 shooting attacks directed against the army in the Nablus area. Participating in the shooting attacks along with me were (1) [REDACTED] (2) [REDACTED] (3) Nasser Aweis, about 35 years old, from the Balata camp, who was in charge of the Tanzim in Nablus ...

Q. Who used to plan and prepare for the perpetration of the terrorist attacks in which you participated?

A. Nasser Aweis was the one who used to plan for the perpetration of the terrorist attacks, and he was the one who used to supply us with the weapons.

[Q.] Which Israeli military positions did you shoot at?

A. We carried out shooting attacks directed against a military position on Mt. Alana. We also fired at the settlement of Elon Moreh, and we also fired at the Saqen roadblock near Hawara ...

The second terrorist attack, in August 2001: Nasser Aweis contacted me [and] [REDACTED] and told us that young men from the Tanzim wanted to place an explosive charge on the bypass road in the area of Beit Ira, and he asked me and [REDACTED] to participate in the terrorist attack and to place the charge along with the young men ... The tenth terrorist attack was a shooting attack directed against the funeral ... The funeral [procession] went from Hawara to Yitzhar, and when they got to the entry to the Hawara camp, Nasser Aweis and [REDACTED] and [REDACTED] and I fired at the participants in the funeral. The army fired back, and Nasser and [REDACTED] and [REDACTED] and I fled the scene and headed toward the camp ..."

The facts contained in the charges were proven.

[Stamp] P 5: 277

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

The offenses of murder, attempted murder, causing severe bodily harm and attempt to cause severe bodily harm

The State ascribes to the Defendant offenses of murder with malice aforethought in the first five counts; offenses of attempted murder in all of the accounts; offenses of causing bodily harm with aggravated intent in the first five counts; the offenses of attempt to cause severe bodily harm in Counts No. 6 and No. 7.

With regard to these offenses, a question arises as to the status of the Defendant.

Section 29 (a) of the Penal Code, 5737 – 1977, tells us that a person who perpetrates an offense together with or through another person shall also be considered as the perpetrator of the offense.

[Stamp] P 5: 277 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

It has been proven to us that the Defendant's mental attitude to these offenses is beyond all doubt. The Defendant wanted and desired to achieve the results of the criminal actions, with every fiber of his being, and was the motivating force in the implementation of a joint plan, carried out together, to intentionally cause the death and injury of his victims, as has been proven.

There cannot be even the slightest doubt that he is the perpetrator of the offenses (see Criminal Appeal 4389/93, Mordechai Vabudi v. the State of Israel, PD 50 (3) 239 and the rulings mentioned there; see also Criminal Appeal 2796/95, John Doe v. the State of Israel, PD 51 (3) 388).

The factual infrastructure which has been revealed to us attests to the fact that the acts of murder were carried out, from beginning to end, with malicious intent, based on the decision and the purpose of causing death, founded on cold blooded thought, controlled behavior and settled mind, and following precise and scrupulous preparation.

We do not have even the slightest doubt that the fundamental elements for the offenses of murder with malice aforethought have been fulfilled, the offenses have been proven, and – as set forth above – the Defendant carried them out.

Obviously, the fundamental elements for the offenses of attempted murder have also been properly proven.

The Defendant's plan of intentionally causing the death of many civilians, and the implementation of that plan as described above, as it has been proven, substantiates the fundamental elements of the less severe offenses of causing bodily harm with aggravated intent and attempt to cause bodily harm with aggravated intent. These offenses as well have been properly proven.

Unlawfully carrying a weapon

The State also ascribes to the Defendant offenses of unlawfully carrying a weapon, in Counts No. 2, 3 and 8.

It has been proven that the Defendant carried, without a permit under any law, M-16 rifles, ammunition and hand grenades, which are in the nature of "weapons," as this term is defined in Section 144 (c) of the Penal Code, 5737 – 1977. The Defendant has confessed to this, as set forth above, and has also confessed that he used the weapons. It is enough for us to mention that which has been set forth in his statements, as follows:

[Stamp] P 5: 278

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"I supplied Said Ramadan with weapons for the perpetration of a suicide attack within Jerusalem ... I supplied [REDACTED] with weapons for the perpetration of a suicide attack within Hadera." (See P/5)

See also the Defendant's confession to the shooting attacks described in detail in Count No. 3, as set forth above.

Because the terrorists Said Ramadan and [REDACTED] made use of the weapons inside Israel, as has been proven above, and because the facts of Count No. 8 have also been proven, it appears that the fundamental elements of the offenses of possession of weapons have also been proven as required.

[Stamp] P 5: 278 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

Summary

Having found that the State has proven all of the actions that have been attributed to the Defendant in the indictment, according to the burden of proof that is incumbent upon it to do so beyond all reasonable doubt, we hereby convict the Defendant of the following offenses:

Membership and activity in a terrorist organization, in contravention of Sections 2 and 3 of the Prevention of Terrorism Ordinance, 5708 – 1948.

Conspiracy to commit a crime, in contravention of Section 499 of the Penal Code, 5737 – 1977.

Premeditated murder, in contravention of Section 300 (a) (2) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Attempted murder, an offense in contravention of Section 305 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Causing bodily harm with aggravated intent, in contravention of Section 329 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Attempt to cause severe bodily harm, an offense in contravention of Sections 329 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Unlawfully carrying a weapon, an offense in contravention of Section 144 of the Penal Code, 5737 – 1977.

O. Salomon-Czerniak
Judge

Judge S. Timan, Presiding Judge, and Judge N. Achituv:

We have read the detailed and well-founded opinion by our colleague, the Honorable Judge Czerniak, and we concur with the conclusion that has been reached by her.

S. Timan
Presiding Judge

N. Achituv
Judge

[Stamp] P 5: 279

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

It has accordingly been decided to convict the Defendant of all of the offenses ascribed to him in the indictment, as set forth in the opinion by the Honorable Judge Czerniak.

S. Timan, Presiding Judge N. Achituv, Judge O. Czerniak, Judge

Handed down and notified on this day, 29 Nisan 5763, May 01, 2003, in the presence of Counsel for the parties and the Defendant.

This version is subject to changes in editing and phrasing.

[Stamp] P 5: 280

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

Defendants.

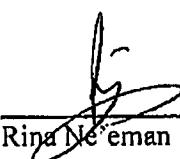
No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P 5:237-280.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document designated bearing the bates number P 5:237-280.

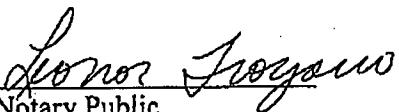
Dated: March 6, 2014

Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

On the 6 day of March, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
6 day of March, 2014

Notary Public

LEONOR TROVANO
ID # 2305580
NOTARY PUBLIC OF NEW JERSEY
Commission Expires 03/2014

בתי המשפט

בכ 02/001137		בית משפט מחוז תל אביב-יפו	
01/05/03		בב' השופט ש/ טימן - אב"ץ כב' השופט נ' אחיטוב כב' השופט ע' שלומון-צ'רניאק	בב' ני:

בעניין: מדינת ישראל

דבורה חן ותמר אוניס ע"י ב"ב עוזי

ג ג ד

הנאשט נאסר מחמוד אחמד עויס

ע"י ב"ב עוזי בולוט

המדינה טוענת כי ארגונים אלה הם ארגוני טרור על פי הגדרות בפקורה למניעת טרור והגנש אשר מילא בהם תפקיד בכיר כמתואר, יום, ארגן והפעיל מעשי פיגוע רצחניים כגון מטרות ישראליות במדינה ובאיוש ופעלותן כלליה בין השאר גם ריכשה וייצור של אמצעי לחימה מסווגים שונים והעשרות בין במשרין ובין בעקבין לידי המחלבים שביצעו בפועל את הפיגועים מטעם הארגון הטרוריסטי.

חכרעת דיןתשופטת ע' שלומון-צ'רניאק:האישום

המדינה טוענת כי בתקופה ורלבנטית לאירועים המתוירים בכתב האישום, היה הנאשם מפקד אצ"ו שכם ועפונו השומרון של ארגון תנאים-פתח וכן מפקד ארגון "כתאאב שעודה אלאקטא" גזודי חללי אל אקצא) באזור זה.

המדינה טוענת כי ארגונים אלה הם ארגוני טרור על פי הגדרות בפקודה למניעת טרור התש"ח-1948 והנתשים אשר מילא בהם תפקיד בכיר כמתואר, יום, ארגן והפעיל מעשי פיגוע רצחניים נגד מטרות ישראליות ובמדינה ובאיוש ופעלותן כלליה בין השאר גם ריכשה וייצור של אמצעי לחימה מסווגים שונים והעשרות בין במשרין ובין בעקבין לידי המחלבים שביצעו לידיהם בפועל את הפיגועים מטעם הארגון הטרוריסטי.

פ"ח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

המצינה טוענת כי כתוצאה מעשי של הנאשם נרצחו נפצעו ונפלו אחרים רבים והוא מבקש להרשו כמפורט בשנות האישומים הכלולים בכתב האישום בעבירות המוחשות לו והן: חברות ופעולות בארון טרוריסטי עבירות בוגדור לסעיפים 2 ו- 3 לפקודת מניעת טורר הנש"ת-1948.

מעשי קשר קשור לביצוע פשע, עבירות בוגדור לסעיף 499 לחוק העונשין תש"ז-1977.

מעשי רצח וניסיונות למשעים כאליה עבירות בוגדור לסעיפים 300(א)(2) ו- 305(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

מעשי גרים תבלח בכונה מוחירה ונסיונות למשעים כאליה, עבירות בוגדור לסעיפים 329(1) ו- 329(1) ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניסיאת נשק שלא כדין, עבירות בוגדור לסעיף 144(ב) לחוק העונשין תש"ז-1977.

לעומת ההגנה של הנאשם

במהילת חזק שבר הנאשם את שרותיו של עיר בולס ושינה עמו פעולה. הסגנו קיבל לידי את מלאו חומר החקירה והוא הודיע כי יטע בשמו של הנאשם טענות מקדימות כאליה ואחרות ובחן טעת חסר סמכות.

ניתן לקו ההגנה העתידי של הנאשם נושא בפרוטוקול ישיבת 2.9.02. בישיבה זו טע הסגנו (בפני הרכב אחר) בין השאר "אחרי שהסבירנו לו את העניין, הוא אמר שהוא עורך דין, שהוא מיצג את עמו איננו מקיים שותך וכן נזכר נכל לדוחך קדימה את הדיוון, זמן של לפחות שבועיים".

באותה ישיבה - כעהה מהפרוטוקול - אמר הנאשם לעורך דין ובאמצעות המתווגמן "אל תדבר בשמי אני עורך דין של עצמי, אני מיצג את עצמי" וכבר אז החליט בימיו כי ימשרו של עורך דין בולס י Mishru את הנאשם גם אם האחורי יתלו לナル את הדיוון בעצמו".

בישיבת 22.1.03 (בפני הרכב האחורי) הודיע הסגנו את הדברים הבאים: "אנחנו חוזרים לנו מהטענה של חסר סמכות. אני מסכים שהיתה תחלה לחתום טעונים תוך 30 יום לפחות חסר סמכות, אבל לאור ההתפתחויות שהיו בנושא של ברגותי ולאור החלטת בית המשפט המחייב לדחות את הטענה הזאת, החלטנו לחזור מהתענה לחסר סמכות בתיק זה".

לאחר מכן הגיע הסגנו בקשה לפטור אותו מהיצוג והבקשה נזנחה בהחלטתו מיום 2.3.03.

המשפט החל נושא ונטויים בעוכחות הנאשם וסגנו ותרגומים מלא לשפה העברית. הנאשם והסגנו שתקו לאורך כל הדורך. הם לא השיבו לכתב תאישום (ראיינו בכך כפירה גורפת) חם לא טעו טענות מקדימות, לא חקרו עדים בחקירה נגדית ולא העלו טענות משפטיות. הנאשם לא העיד ולא הובאו עדים מטעמו. שניים אף בחרו שלא לסקם.

עמדו זו ובחן על רקע הוודעתו בכתב של הסגנו לאמור:

2

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המاجر המשפטי הישראלי

C:\Users\Owner\Desktop\p\dates stamp\Nasser Aweis Conviction.doc

תב (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מתחמד אחמד עויס

„...4. הח"מ שוחרר עם הנאשם בכמה הזרמנויות ונסה לשכנע אותו לקבל ייצוג במשפט עיי עייד, אולם הנאשם בחר שלא להיות מייצג עיי עייד.“

5. הח"מ חשביר לנאים כי הוא אמר לייצג את האינטלקטים שלו במשפט, בנסיבות הבהיר הנאשם כי החלטת שלא לחתת חלק פעיל בהליך המשפט, זכותו לבחור ולנקוט בדרכים שהוא בוחר לעצמו לרבות באמצעות קוו הגנה פטייבי של שתיקה במהלך המשפט.

6. הנאשם בקש שם ביחס"ש יכפה עליינו הופעה בדיונים עליון אך ורק לשתק.

7. ביום 11.3.03 ולאחר החלטת כב' בהמשיכ' שוב הסביר הח"מ לנאים את החלטת כבודם ואת הסיטואציה שהוא נמצא בה וכי במידה וישנה טענה משפטית במהלך הווין מן הראו שוחחים יתאפשר אלה, אולם הנאים שלל אפשרות זו וחויר על דבריו שאינו מעוניין לשתף פעולה ואינו רוצה אותן בסוגרים שלו ושוב בקש שעלינו לשתק...“

10. הנאשם מודיע היטב לנסיבות הדברים, והוא אינו פסול דין ויש לו היכולת השכלית (האינטלקטואלית לבחור כיצד לנחל את המשפט...).

13. בהעדר שתויף פעולה עם הנאשם והראותיו לסוגר לשתק במהלך המשפט לא לחזור עדים /או לטען טענות משפטיות ואו אחרות ולא לדבר בשמו ואו לטען טענות עובדותיות ואו משפטיות לא נותר לחימ אלא למולות את פיו מים ויהיה מנווע מלעשות אחרות וזאת גם מטעמים מובנים בכללו האתיקה המחייבים כל עייד...“.

שוכנענו מהנאמר בחודעה, בדברים שנאמרו לנו בעניין זה בעל פה ומהתנהגות הנאשם וסגורו עבר המשפט ובכל עת מהלכו, כי הנאשם נקט עמדת המבטאת קוו הגנה אותו לבחור בזעון ברצון מלא וחופשי ובשיקול דעת.

לפנינו בחירה שהיא פרי מהלך מחושב, מכון מודיע מושכל ומניפולטיבי אשר נעשתה על ידי נאים המבין היטב וער לכל השכלותיה.

לנאים ניתנה בכל עת האפשרות המלאה ליטול חלק פעיל בדיון אף ניסינו לדרבן את סגורו לעשות מלאכתו ככל שיוכל גם בהעדר שיתוף פעולה מצדו של הנאשם ולכל הפתות כאשר מדובר בטיעון משפטי גרייא.

הסגור הנכבד שבוחביר כי אין הוא מתערב בדיון והם שמדובר בטיעון משפטי מן הטעם שחזקת עלי מצוות קוו הגנה של הלקות.

במילים אחרות, לא במחודל עסקינו או באזישות לתוכאה אלא בקוו הגנה ברור וחתלי.

חזקת על הנאשם וסגורו שهما מודעים מראשית הזרבים לנפקות המשפטיות שנושא עמו קוו הגנה זה.

הדוחות הנאים

ה הנאשם הודה בעירות המיחסות לו בכתב האישום במסגרת הודעתתו במשפטה.

פ"ח (ג'י) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

החוודעות ת/5 מיום 21.4.02, ת/6 מיום 28.4.02 ות/7 מיום 30.4.02 ות/8 מיום 1.5.02 ות/9 מיום 14.5.02 נקבעו על פי עדותו של עית 5 חוקר בחולית פח"ע רוני עמאר בערבית בכתב ידו של הנאשס ולאחר שהסביר לנשס בערבית את החשדות המתייחסים לו והזיריו כדין. על פי עדות החוקר, לאחר שהנאשס אישר בפנוי כי הוא מבין הן את החשדות והן את מהות האזהרה, בקש הוא לכתוב את הדברים בכתב ידו ועשה כן מראינו והוב והחופשי.

על פי עדות החוקר הנאשס חתום בפנוי על ההחוודעות. החוקר תרגם את ההחוודעות מערבית לעברית (לכל הודען צמוד תרגומה לעברית ת/5א' עד ת/9א' כולל בחתמות).

החוודהה ת/22 מיום 27.6.02 נקבעה על ידי עית מס' 7 החוקרחadi חלבி אשר הסביר כי גבה את העוזות בשפה הערבית שהגורה על פי לאחר שהנאשס הזהיר כדין, הבין את מהות התקירה ואת האזהרה ומסר דבריו מרצון טוב וחופשי. הנאשס חתום על ההחוודהה שהחוקר רשם אותה בערבית. גם תוקר זה תרגם את ההחוודהה לערבית והתרגם צמוד להחוודהה (ת/22א).

נסיבות גביית ההחוודות באופן המתואר לעיל, העובדה שברובן המכريع (חמש מתוך שש ההחוודות) נקבעו על ידי הנאשס בכתב ידו והעובדה שהנאשס שב ואישר בפנוי שופט צבאי (ראיה פרוטוקול מישיבת הארכת מעצר ת/23 ועדות עית מס' 5) כי "אני מאשר אמריות וכוננות האימירות והודאות שמסותני בחקירתי בערבית קראתי אותן וחתמתי עליהם. נכוון שהייתי מעורב בכל המעשים והפיגועים שהודעת עליים. "כל אחד (וחותקיד שלו) אינני מטנד להארכת המעצר המבוקשתי", הן הנותנות שראיות אלה קבילות ואין חשש כי הופעל על הנאשס לחץ חיצוני אשר הביאו להחוודות בביצוע מעשים שאין לו חלק ונחלה בהם.

בחינת תוכן של ההחוודות ובכללן ההחוודאות אכן מעלה שלפנינו דבר אחד על אופניו סיפור דברים כהוותם מתוך מחשבה בהירה ברורה ותגוניות בדעה צלולה ומיושבת והן בעלות משקל עצמי פנימי גבוהה אשר מצביע לכשעמו על אמינותו.

בריש שהודעת הנאשס בפני שופט המעצרים ובפיקוחו נעשתה ללא לחץ או חשפה ובהיותה נושא עמה תוצאות חמורות לנאשס, מהויה ראייה מאמנתה מהותית ובעלת משקל מיוחד מיעוד המעצימה את כוחן של הודיעותיו הקודמות מלבד העובדה עצמאית (עlyn דין 9/2001 קולין ני מיי פ"ד מ"ד 441 וכן ע"פ 99/6613 סטיבן טמירק ני מיי, פ"ד נו(3) 529 וע"פ 99/3338 פ"ד נד(5) 667).

הדרישה ל"ידבר-מה" נוספת אשר מפגח שמא לחץ פנימי הוא שהביא את הנאשס להחוודות, נמלאת עד תום, באימרות בכתב שמתנו עדים אחרים מחוץ לכטולו בית המשפט אותן אנו מקבלים כראיות קבילות ומהימנות כפי שנפרט להלן.

תשוטפין

ודי התביעה (ע"ת מס' 6), (ע"ת מס' 21), (ע"ת מס' 23) ו-
 (ע"ת מס' 25) הם שותפיו לעברות של הנאשס (להלן הארבעת). להוציאו ע"ת מס' 6
 אשר דינו הוכרע ונזר בטוטם העיד (עlyn כי"א פרוטוקול הכרעת דין וגזר דין אשר סומט ייחדו ת/10) שלוש האחראים נקבעו לטעין בטוטם נסתיים משפטים ונטעורה השאלה אם עדותם קבילה אל נוכחות החלטת

פ"ח (תנ"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מחמוד אחמד עוויס

קינויו (ע"פ 75/1947 מוחט קינוי ני מיי פ"ד ל(2) 477), הולכה אשר כבילה לא נטמשו עדין (ע"פ 1774/02 עווין קוזוש ני מיין) והוא מורה לנו "ישאין להעיר נאש אחד נאש שני, אפיקו הוגשנו גדים כתבי אישום נפרדים, כל זמן שיש חשש, כי העד עלול לצפות לטובת הנאה על ידי המותקת דינו במשפט התיו ועומד גוזו. דבר זה אפשר למנוע בין על ידי כך שמשפטו יתברר לפני מותן העדות ובין על ידי הPicתו לעד מלך ועיכוב ההליכים או הצהרה מטעם התביעה שהמשפט נגד יבוטל עם סיום העדות...".

המדינה ניוטה בדרך בהתאם למה שנקבע בע"פ 579/88 סוויסה נגד מדינת ישראל פ"ד מד (1) 529. לטעמה, הנאש לא חתגנד להעדות עדים אלה אף שידע היבט כפי שידע סגנוו שמשפטים לא נסתיים, והוא לא הצביע מוחסום - שעד מרטשו מן הבדיקה הדינית - בדרךם של שותפיו אל זוכן העדים, בכך וייתר בידען על זכותו לחתגנד להשמעתם ואין הוא יכול יותר לתקוף את קבילותן של ראיות אלה, אשר מלכתחילה בגין עדויות כשרות על פי דין חן (ס. 2 לפקודות הראיות (נ"ח) תש"א-1971) ונותרה שאלת משקלן בלבד.

אכן זו הוויתוצה צפואה על פי קוו ההגנה שתחנasm בחר בו ואין לבוא בטרוריה על ב"כ המדינה הנכדחה. הואיל וזו הוויתוצה צפואה ומסתברת של קוו ההגנה אשר נקבע על ידי הנאש במחשבה תחילה, צודקת היא שהאחריות עליה רובצת על העדים.

שאלו את ב"כ המדינה בעניין זה משום שסבירנו שאפשר היה מעלה הנושא בגין ת"ה ל"י אך נזכר כי המדינה הצהירה בראשית כל עדות כי לא חובטחה לאיש עדים אלה טובת הנאה כלשהו וכי אין בעיטה להפנות עדויות אלה כגדם בכל דרך שהיא.

בין כה וכמה כל אחד מהארבעה הוכרו עד עזין ולביב העדויות של כל אחד מעדים אלה נתקשו לנוכח לפיקודת הראיות סעיף 10א לפיקודת הראיות (נוסח חדש), תש"א-1971 (להלן פיקודת הראיות) ולהעדיין אמרתו בכתב לפני עזתו בעלפה.

ספק איפוא את הולכת קינוי תלה בנסיבות אלה כנסיבות אשר ביסוד ההלכה אין מתקימות.

הדרך בה העידו הארבעה בבית המשפט כפי שיתואר להלן, הייתה עיונית למדינה.

יעית מס' 6 – ■■■■■ נכנס לאולם החקלאי חיכים עם חטasm וחצויו לו. מכאן ואילך נילה דעתו במיליט ובתנהגות שלא ישתני פעולה ולא עינה לשאלות.

כך נהג אס כי פנה אליו פעמי אחד מיזומתו ואמר "אני מכיר את הנאש שכאן ואני שס אוטו מעל ראיי למלחה". הוא אף ענה לשאלת ב"כ המדינה "ש. ב. 23.12.02 הייתה בבית המשפט הצבאי והודה (צ"ל הודיע) בכתוב האישום הזה שהגשתי עכשו לביימה"ש כולל המעורבות שלך בפיגוע בחרה ת. אנחנו רצינו לעצור את הפעולות הצבאיות והם רצחו את המנוח ■■■■■ ורצחו ילדים פלשתינאים וזה שדוח אוטוי לעשות את הדבר הזה" לאחר שלפני כן טען כי כותב האישום נגד מזוויף.

פח (תיאן) 1137/02

מדינת ישראל נ נאסר ממחמוד אחמד עוויס

יעית מס' 21 **פתח את דבריו** במלילים "אני לא רוצה לדבר, אני לא רוצה להיעדר" לאחר מכך ענה על שאלות הנוגעות לעניינים שלוים אך בכל הנוגע לפרטים מוחותיים לא שיטוף פעולה. כך למשל ענה לשאלות מתי הכרת את הנאשס או באיזה פעילות צבאות השותפות יחד עם הנאשס או לשאלת מי היה חבר בחוליה הצבאית שבה היה גס הוא חבר, בתשובה "זה דבר פרטי שלי ולא עניינו של ביהם"ש". עם זאת, לאחר שהוכרו כעד עין ענה על השאלות הבאות:

"ש. הייתה תבר מתחילה האינטיפדה בחוליה שעשתה פגועים ובין היתר מי שהיה אחראי על החוליה הזאת זה הנאשס פה נאסר עוויס.

ת. מה חטעת בדברים הללו מה אסור בדברים האלה?

ש. סיפרת במשטרת שנאסר עוויס הוא זה שהיה מתכוון את ביצוע הפיגועים והוא זה שהיה מספק לכל חברי החוליה את הנשך

ת. אין לי תשובה

ש. סיפרת במשטרת שהשתתפת בפחות עשרה פיגועי ירי לעבר הצבע באזרעם שבם

ת. זו זכויות

ש. סיפרת גם לאן בדיקות היו פיגועי הירוי, לעבר התנהלותם בלבד מורה, לעבר מחסום צה"ל סמוך לחאourה ת. אני מסרב לעמוד לדין בимвיש זה אין לי על מה לעמוד לדין, אם עשית או לא עשית אפיו אם עשית את הדברים האלה, אין זה שום פג

ש. אתה לא עומד פה לדין אתה כאן מעיד וצריך למתת תשומות

ת. אני מסרב שआסר עומד לדין על הדברים האלה

ש. על איזה דברים

ת. על מאבקנו נגד הכבוש

ש. אתה בחוראת נאסר עוויס תכננות לушות פגוע של הנחות מיטען חבלה בשטחים ליד שכם.

ת. זה לא מעnek אף אחד.

ש. סיפרת במשטרת שהיית עוזר לנאסר עוויס לחубיר כל נשך מפעיל כזה לפועל כזה

ת. אני לא אמרתי את הדברים האלה כדי לעמוד לדין עליהם

ש. לאיזה צורך אמרת אותן

ת. ככח שאלות אוטוי ואני סיפרתי עיי.

מכאן ואילך שתק או סרב לענות

יעית מס' 23 **אף הוא חביה מיד עם עלותו לזכון העדים כי "הבנתי מה שאמר המתוורגן" ואני לא אגיד כלום" גם הוא חביה במהלך החקירה דה במלים והן בהתנגדות שלא ישתק פולח וכן עשה.**

יעית מס' 25 **בכר לא שינה מנהגם של האחורים ועל כל שאלה הפנה את ביכ' המדינה לעורך דינו אך הוסיף וטען כי כל הדברים שנאמרו על ידו הוצאו בלטץ אנשי השב"כ לאחר ששבו עליו ונח, ירכו עליו, סטוו לו וקשרו אותו למספר ימים.**

נוcheinו אם כן לדעת כי עדות הארבעה מקיימות את התנאי הקבוע בסעיף 10א(א)(3) לפקודת הראות.

פ"ח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

הארבעה היו עדים במשפט וניתנה לצדדים החזמנות לחקרים על כן נתקיים התנאי הקבוע בטיען 10ANA(2) לפקודת הראיות (עlyn דנ"פ 4390/91 מדינת ישראל ני תאגי יחיא, פ"ד מ" (3) 679).

על הנسبות בהן נקבעו עדויות הארבעה העידו השוטרים גובי החודעות.

הchodעות ת/12 ות/13 נקבעו מהעד ■■■■■ על ידי עית מס' 28 ■■■■■, על פי עדות האחרון זהה חקר את ■■■■■ בשפה הערבית תוך שהוא כותב את הדברים בעברית ולאחר מכן שזהו את ■■■■■ כדין והסביר לו את מהות החשדות נגיד. על פי עדות ■■■■■ הוא הצעיר ■■■■■ לרשום בעצמו את הודעתו בעברית אך והסביר כי אינו טוב בקריאת ובכתיבת ■■■■■ והוא מתנגד שהודעתו תרשום בעברית. על פי עדות ■■■■■ הודיעו של אבו חדר ניתה מרצון טוב וחופשי.

הchodעות ת/14 ות/15 נקבעו מהעד ■■■■■ על ידי עית מס' 34 ■■■■■. על פי עדות ■■■■■ הוא הציג עצמו בפני ■■■■■ כאיש משטרת גם הוא כמו העד ■■■■■ חקר את העד בעברית ותרגם את העדויות בעברית באופן סימולטני ולאחר מכן שזהו את ■■■■■ והסביר לו מהות העבירות המוחשיות לו ניתנו הודיעו של האחרון מרצון טוב וחופשי.

גובה החודעה ת/16 לא נמזה על ידי התביעה נתיחס לכך בהמשך.

הchodעות ת/17 ות/18 ות/19 נקבעו ב- ■■■■■ עיי עית מס' 29 ■■■■■ גם עד זה הציג עצמו בפני ■■■■■ כאיש משטרת חסביר לו את זמיותיו ואת מהות החשדות נגדו הודיעו כדין והודיעו לו על וכנותו לרשום את החודעה בעברית. גם עד זה העד ■■■■■ הצהיר שאינו יודע לכתוב עברית זכי אין לו בעיה שהעדות תכתב בשפה העברית.

את החודעה ת/20 גבה מ- ■■■■■ עית מס' 33 ■■■■■ הסביר כי העדויות נקבעה לאחר "שהאישים" את ■■■■■ בחשודות המוחשיות לו, הוציאו, תרגם לו את תוכן האזהרה, הודיע לו כי הוא זכאי לרשמה בכונג ידו בעברית אך מאוחר ■■■■■ טען שאינו יודע לכתוב שהוא גבה את העדויות בעברית ושב ותרגם את שכתב בעברית.

מאתר ■■■■■ טען על פי כל העדויות שאינו יודע לקרוא ולכתוב בשפה העברית העובדת שהchodעות נרשמו בעברית אינה מעלה ואני מוריידה משום שגם לו היו נרשומות בעברית היה ■■■■■ תומם עליו בחסתמך על דברי גובי החודעות.

אנו מותנים אמון בעדויות השוטרים גובי החודעות ת/12 עד ת/20 כולל וקובעים כי נקבע מהעד ■■■■■ כdot וכוון תזק שמירה על זכויותיו וכי ■■■■■ מסר הודיעו מרצון טוב וחופשי.

ודוק, ■■■■■ עצמו אינו טוען כי נפל פגס במהלך חקירתו. תשובהו לتوجيه על שאלתך "אני אגיד לך על כל הפעולות שפעלה עם נאסר עוויס על פי הוראות של עוויס במסגרת האינטיפודה" לאמור "כל הוברים שת אומרת אלה דברים מזופיס" נדמית על רקע כלל התנהגותו והתבטואוויותו לפניו כהתרסה בعلامة

פתק (תג"א) 1137/02

העומדת בוגז' קוטבי להזאתו המלאה בכל פרטי האישום שיוחזו לו בכתב חאיושם הממתקו מזמן

2.8.02 בפני שלושת שופטי החרכט של בית המשפט הצבאי (ראח ת/11).

לכך נוסיף את הימנעות הנאים מחקרת הנגידות של עדויות אלה הימנעות החוצה את משקל עדותם.

אנו קובעים כי מتن האימරות החלולות בהודעות תלוי הוכח כנדרש על פי סעיף 10א(א)(1) לפוקודת הראיות.

משנתו קיימו כל חתנים הנדרשים בסעיף 50א(א) לפkorות הראיות, אלו קובעים כי אמרותיו של חן ראיות קבילהות.

ניסיונות גביה הזהודה ת/16 לא הוכחו. גובה ההזודה לא נגנה על עדי התחזעה. למורות זאת, בצד לא מובן לנו לא גמינה ביב' המדינה מלכול אותה בין החוזרות הקבילות לטענתה (יעין עי' 80-81 ל'). סיכון התחזעה-ראשי פרקים' שנספרו לנו בכתב). אנו מעתלמים מראיה זו (ת/16) אשר קבילותה לא הוכחה (ומוצאים אנו אותה מכך הראות שלג'ו על קני' בחשבונו).

רשאים אלו להניח במידות וזראות גבורה שהיהודים המלאה של ■■■■■ בעכירות שיויחסו לו בפני הרכב של שלושה שופטים מבשתת את אמיות אימרותיו במשפטה, כפי שהצדקה על קבילותן של האימרות מבחן נסיבותם ונגיון.

במהלך עדותו בבית המשפט ועד כמה שניסה להרחק עמו מאימוריוו בכתב בדרכים שונות לא היה משנותו של ██████ עקבית. מדי פעם לרגע קטן הבלתי האמור, כך למשל מיד עם תחילת העדות ענה בתשובה לשאלת התובע "הזרבים שענגי עשייתי אותם ומה שדוחף אותי לעשות אותם אלה בಗל פשעי ██████ המלחמה שרוון ומופו" ולאחר מכן נציגו לעצור את הפעולות הצבאיות והם רצחו את המנהיג ██████ ורצחו ילדים פלשתינים וזה שדוחף אותו לעשות את הדבר הזה" ואחר-כך כל הדברים שאת אומרים אלה בדברים מזופים, תלבוי ותשאלי את הנסיבות לדברים האלה" וכן "עד וגע זה העם היהודי שהוא תחת כיבוש זה העם הפלשתינים וכל החוקים הבינלאומיים מושרים לי להאבק ביבוש, אל תעניפי את עמק אל תשאלי אותו שום שלאלה" וכן "את ██████ אני מכיר אותו הוא תבר שי' ושורת איזתי ברשות והכיבוש הוא שדוחף או ██████ לעשות מה שעשוו".

גם הצדעתו של ██████████ לנאים עם הכניטה לאולם והצהרתתו כי הוא מכיר את הנאים ושם אותו מעל בראשו למעלה, סימנים הם לאmittות אימרותיו של הנאים על הקשר הירארכי בינויהם כמתואר בין השאר בת/12 "ונוצר עוויס הינו תושב מנוחה בלאותה... המכונה אל חגי רוזך והוא אחד האחראים בכתאב שוחדא אל אקצא ושימש כאחראי של ברגון ונוצר עבד בבטחון הלאומי בשכים ומשתיך לתנוזים פתח..."

אשר ניתנו בכתב מחוץ לכתלי ביהם"ש הצללות בהודעותיו
אנו מעדיפיםAIMORTI של דלעיל על פן עדותנו במשפט.

פ"ח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עויס

הזהירות העד ■■■■■ נ/40Ai ב' ג' נגבו על ידי עית מס' 7 ■■■■■. על פי עדותו של ■■■■■ ההודעות נגבו ונרשמו בעברית לאחר שהסביר ■■■■■ את החשדות המוחשיים לו והזיווג כדין. לדבריו, העד מסר את הדברים ברצונו טוב וחושפי וח晤ם בפניו בסוף כל עמוד של כל אחת מהזהירות. על פי עדותו של ■■■■■ את החזרות תרגם לעברית אך ■■■■■ נתקבש בחותם וחמת על חמקור בלבד.

את ת/40D' גבה כ ■■■■■ עית מס' 35 ■■■■■ גם עד זה העיד כי גבה את החזרה באותה דרך ב' עשה זאת ■■■■■.

אנו מאמינים לשניהם כי גבו את הזהירות ■■■■■ בדרך נאותה וכי האימרות הכלולות בכך נמסרו מרצונו הטוב והחופשי של ■■■■■.

לפנינו לא העלה ■■■■■ טענה כי הדרך בה נגבו הזהירותיו פסולה. על השאלה אם מזהה הוא את תמיינותו לא רצה לענות, לא רצה להסתכל אך לא הבהיר ומענהו בשלילה לשאלה אם הזיווגו אותו כדין אכן משבנע. גם כאן הימנענות הטעים מחקירת גובי ההזרות מחזקת את עדותם ונגנו קובעים כי מעתן האימרות הוכת במשפט כנדרש בסעיף 10א(א)(1) לפકודת הראות.

אימרותיו של ■■■■■ שניתנו מחוץ לכוחם בית המשפט קבילות כראיה בחלוקת דין משתקיקימו תנאי סעיף 10א(א) לפקודת הראות במלואם.

אנו מעדיפים את אימרותיו של ■■■■■ לפי שקיבלו ביטוי בהזרתו ות/40Ai עד די על פניו בבית המשפט. מושבותיו של ■■■■■ לשאלות שנשאל ניתן להבתו על נקלה כי התנהוגתו בבית המשפט משקפת את החלטתו שלא להראות כמשתף פעה וברובן מרימות הן עצמן על כך שאימרותיו במשפט אמייניות.

לא לモתר לשוב ולצטטן:

"ש. מתי הכרת את נאסר עויס

ת. זה דבר פרטי שלי ולא עניינו של בית המשפט

ש. באיזו פעילות צבאית השתתפת יחד עם נאסר עויס

ת. זה דבר פרטי שלי ולא עניינו של ביהםש

ש. מי היה חבר בחוליה וצבאים שבה הייתה חבר גס?...

ת. זה לא עניינו של ביהםש

ש. הייתה חבר מתחילה האינטיפודה בחוליה שעשתה פגעים, ובין היתר מי שהיה אחראי על החוליה הזאת זה הנאש פה נאסר עויס

ת. מה הטעות בדברים האלה? מה אסור בדברים האלה

ש. סיירת במשטרת שנאסר עויס הוא זה שהוא מתכוון את בעו הפיגועים והוא זה שהיה מספק לכל חברי החוליה את הנזק

ת. אין לי תשובה

ש. סיירת במשטרת שהשתתפת בפחות עשרה פיגועי ירי לעבר הצבא באזורי שכם

ת. זו זכויות

ש. אותן עשרה פיגועי ירי סיירת עליהם היו בתכנונו של נאסר עויס והוא זה שסיפק את הנשק לירוי

פח (ת"א) 1137/02

ת. אני לא רוצה לענות

ש. סיפורת גם בא בדיקות היידריך בעבר התנהלותם אלונם מורה בעבר מחוסום צהיל לחאווערט. איני מסרב לעמוד לדין בבמש' זה. איזו לי על מה לעמוד לדין. אם עשייתי או לא עשייתי. אפיילו אט עשייתית את הדברים האלה, אין בזות שום פגס.

ש. אתה לא עומד פה לדין. את כאן מעיד וצריך לענות תשובה
ת. אני מסרב שנאסר יעמוד לדין על הדברים האלה.

ש. על איזה דבריהם

ת. על מאבקו נגד הכבוש

ש. אתה בהוראת נאסר עוויס תכונתם לעשות פגוע של הנחת מטען חבלה במשתוחים ליד שכן

ת. זה לא מעניין אף אחד

ת. איני לא אמורתי את הדברים האלה כדי לטעון לדין עליהם.

ש. לאיזה צורך אמרת אותם

ות. כך שאלו אותו ואני סיפרתי

ש. כל הנשקים הרובים ה- M16 שהעבironו שמשו לפגועי ירי כנגד אזרחים וחיללים

ת. אני לא רוצה לדבר ולא תמשיכי..."

ההודוטי של עית 23 ת/43 ו/43 גי נגבו עיי עית מס' 32 על פי עדותו של ■■■■■ הוא חזדהה בפני ברוגות כשותר, זהירות וויאד שלהה הבין את תוכן האזהורה. ת/43 נגבתה בדרך של שאלות ותשובות ונרשמה (כמו גס ת/43ג') בעברית משום שתעד ■■■■■ איננו מותב ערבית. ■■■■■ סרב לחותם על ת/43א' מביל לחתך הסבר ואילו על ת/43ג' חתם. ■■■■■ חסביר כי במתולך גביהת שתי ההודעות לא היו כל אירועים חריגיים הוא לא הבחן ש ■■■■■ פצוע חולה או עייף כי אם כך היה זה דבר הוא היה מציין עובדות אלה. אם היה משוחח חריג מארוד העוזות לא הינה נגנית והיה על כך מזוכר. במוחלך גביהת ת/43ג' הציג ■■■■■ בפני ■■■■■ כתוב דן בן שמונה עמודים בעברית וחאזרו אישר שהזה היה כתוב ידו לאחר שעיין בספרם.

ההודעתה ת/43ה נקבעה מ-[REDACTED] על ידי עית מס' 36
על פי עדות האחרון הוא היזודה בפני [REDACTED] כאיש משטרת הסביר לו כי הוא עומד לחקור אותו ובמה
הוא שוד. [REDACTED] מסר את הדברים בworthy מסודרת ואחר כך חותם על העדות לאחר שהדברים תורגם לו.
על פי עדותם של [REDACTED] הוא תקר את [REDACTED] כשלפניהם רעך כליל בדמות זכרון דברים מהשב"כ אך בעדות
מסר לו [REDACTED] פרטיהם ובמים שלא יכול היה לדעת מוכרין הדברים ובלשונו "אם זה בנווא נסיבות הקשר

פח נז"א 1137/02

מדינת ישראל נאסר מהמו"ד אחמד עוויאת

איך הדברים הenthal וזו, אלה דברים שנית בעדות שלו. אם הם הלאו לחנות גליה ומה היה הקוד ומי
קבע זה לא מופיע בזכ"ד.

מהימנים עליינו דברי העדים ■■■■■ על אופן ניהול החקירה ונסיבות גביה אימרותיו של ■■■■■ אשר מצדו איננו טוען שלא נבו בדרך פסולה. גם כאן הימנעות הנאשס מתקירה נגדית מוחזקת של ■■■■■ את הדברים שנשמעו מפי גובי והודעות ומונע האימרות הוכח במשפט כדבי.

משתקים תני סעיף 10א(א) לפקודת הראות אלו קובעים כי האימרות בכתב שנית ■■■■■ והכללות בהודעותיו ת/גא עד היון קובלות כראיה בחלק דן.

אנו מעדיפים אימרותיו של ■■■■■ על פניו עדותו במשפט. מרבית תשובתו כוונו להעברת המסר שאין הוא מכיר בסמכותו של בית המשפט (יאני לא מכיר בbihamish, אתם לא מבינים:... אני לא מכיר בbihamish ולא בישראל... אני מכיר בbihamish) ולא בהחשת אימרותיו.

בכל זאת, מדי פעם פרצו ונגלו הסימנים המעידים על כך שהאימרות אמיתיות:

"ש. מתי חותמת את הפעולות הצבאיות שלך

ת. זה לא עניך...

ש. ■■■■■ קרוב משפחה שלך

ת. זה לא עניך לפחות שאלות אוטו שאלות אישיות

ש. אתה היה הנהג ושומר הראש של ■■■■■ משנת 96 ועד היום שנעצרת

ת. נ, מה את רצוחת

ש. האס זה נכון

ת. איך את שואל שאלות כאלה? אני לא מכיר לך

ש. אלה דברים שאתה סיפרת

ת. הדבר הזה הוא לא שלי

ש. אתה סיפרת גם שנעצרת יחו ■■■■■

ת. אין לי תשובות בכלל יטור טוב שלא תשאל...

ש. אתה דאגת להזכיר את סעד לפני הפגוע דאגת לזה שהיה מי שיסיע אותו לירושלים למקום קניתם לו בגדים ונעלים לקחם אותו להסתפר ואתיה בחנויות נאר עוויס שהיה מתכנן וHAMARAN אתה גם דאגת להציג לسعد רמאן שק רובה M16 ומחסניות עם כדורים

ת. (חעד. שותק ואינו מшиб)

ש. אתה סיפרת בעמך את כל החפטים האלה בחודשה שלך

ת. אני אומר מה שאני רצוח מה שבאי אני אומר

ש. זה מה שאו בא לך להגיד

ת. זה לא מני זה לא הכתב שלי. אם באמת נאסר עשה את כל הדברים האלה הוא רק רצח לשחרר לנו את פלטין זה דבר מרים את הראש...

ש. לא רק שסיפרת בהודעות שלך על הרבה מקרים של פיגועי ירי התאבדות ובהתייחס לכל הפגיעה שעשית אתה מצטער על מה שעשית

פ"ח (ת"א) 1137/02

כמדינת ישראל נאסר מהמוד אחמד עוויס

ת. אם שרון מctrער על מה שהוא עשה אז אני מctrער על מה שעשית.

ש. אתה לא מצטרר על שלחת מוחבלים להתפוצץ פה בארץ ולהרונו!

ות. אני רוצה לשחרר את ארצוי זו שאותם כובשים...

ש. מעצילה לך את ההזדעה מטי 5.6 גס בהזדעה וכן מראה לך את האזהרה את החתימה על האזהרה והחתימות על כל עמי בהזדעה ואת החתימה בסוף ההזדעה

ת. מה שאינו רוצה אני עושה. אין אף אחד שימנע בעדי. אין אכלה נאגיד מה שאינו רוצה..."

אמת ניתנה להאמיר שהתשובה "אני רוצה לשלוח את ארכי זו שאתם כובשים" היא בnder ראשית **ועודים**.

יפים לענינו הדברים שנאמרו בע"פ 735/80 אברחם כהן ני מ"ג, פ"ד לה(3) 94, "משמעותו עתה סעיף 10 א שבית המשפט יכול להודיע את האומרה על העדות בבית המשפט, יכול היה הטענו לנושות ולחזק מצחו את גירושת העד בחקירותנו הראשית, על ידי תקירה נגדו שמרורתה לחסביו שהאומרה למשטרת היהת אימורה בוגרת. אך הטענו לא חבר את העד כליל".

הודעות העד **■** 7/47א' עד ג' נגבו על ידי עד הותביעה מס' 31 **■**. העד לא זכר את מעמד גביהן העדויות ורعن זכרונו מהאימרות. על פי עדותו הוא הודהה בפני **■** בשטר, ניהל את השיחה עם **■** בערבית ותרגם לו את הדברים. על פי עדותו של **■** כאשר תרגם לערבית את שכתב בחוזהו יכול היה **■** להסביר על כך לתקו או לסרב לוחותם. על פי עדותו הוא רשם רק את מה ש**■** אמר לו **■** אישר בפניו את כתוב היד שעשנה בפני חוקרו שב"כ בכתב ידו. על פי עדותו לו היה נסיבות חריגות היה מעין זאת ולו נשמעו תלונות היה רושם אותו כמו שהוא מעין אם היה וואה סימנים וזואלים. **■** הבהיר שכאר שוד מגע בחקירה משטרתית הוא אדים חופשי **■** וו החזדנות של למסור או לא למסור את גירסתו וזאת מבליל מה שקדם לכך בשב"כ. אם הייתה איזה בעיה הייתה רושם כי זו חובתו כל מה שרשם בעדות זו נאמר מפי החשוד". **■** הבהיר כי "ים בעדותות הקיימות וגם בעדות הזואיות, החגתי עכמי בשטר, זה הדבר הראשון מעבר לכך הס וכוכונה להחקרים מסוגו של העד) שעושים את האבחנה מי שוטר ומתי חוקר שב"כ, הם נתקלים איתנו בהארכות המცער והם לא יכולים לטעת בענין זהה...".

ההודעה ת/147 נגבה מ- ■■■■■ על ידי עד תביעה מס' 30 ■■■■■ לדבריו גבה ההודעה לאחר שהחישוד הוזהר כדי הידועות נכתבו בעברית אך הקייטה התגנלה בעברית. בתום ההוזהה הוא קרא בפני ■■■■■ את הדברים וזה חתם בפניו. על פי עדותו של ■■■■■ שלא זכר ספציפית את המקרה הרי אם היה ■■■■■ מותלון בפניו הדבר היה נרשם. עד הבahir ■■■■■ כי אין לו צורך להזכיר אם הוזהה כשותר משום שזו חובתו והוא עשו את זה עם כל חשוד. בהתחיוס לקשר שבין הקייטה שלו כשותר לזכונות הדברים המוגשים לו ממחשב'יכ הסביר כי תקירתו עצמאית והוא מתייחס לכך י' ריק עקריו דברים ואם חדש אומר ■■■■■ שלא היו דברים מעולם זה מה שירשם בסופו של דבר כלומר מה שהוא אומר שירשם'.

המודעות ת-47/ה ות-47/ו נגבו עלי עד מס' 36. היהו ש- טען לפניו בין השאר כי הודיעו נגבו בלח"י אנשי השב"כ הרחיב דבריו (לאחר שהתוועת המלומדת ואף אלו הפנוי תשומות לבו לטענותיו של ■■■■■) לא רק על הדרך בה גבה התודעות אלא גם על אופן תקירתו את ■■■■■ אל נוכח חקירה קודמת נערכה לו ווערכת גם לאחרים על ידי השב"כ, תקירה הנעשית לצורך סיכול וכדרכיו "ישני מתקבל לידי חקירה שמנגע מאנשי השב"כ אני בודק את הנקודות שועלות בו מה התשודות שיש נגד אותו חשוד ולאחר מכן כותבים את תוכן האזהרה נוכן החשודות מקרים ומסבירים וודאים

פ"ח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נ טසר מהמוד אוחמד עוויס

לראות שאכן מבין את תוכן האזהרה וויזע על מה הוא נזכיר זה בשפה העברית, אני מזכיר את השפה הערבית על בורית, איני כותב ואני קורא אבל מדובר את השפה העברית, חלק ממהלך שבנו אנו מזכיראים, אני מודיע לו שאני איש משטרת, והוא מודיע לכך שאני איש משטרת והוא עומד לתת עדות משורטת. לאחר שאני בודק באיזה נקודות התייחסות היתה אליו בשבי, ועל מה דבר אני בונה את החשודות נגד, אם זה השתייכות לארגון או החזקת אמליה או חלופין סיוע למבקשים או כל עבירה אחרת, ובהתאם לכך אני נערך גם מבוחנת החקירה עצמה.

השב"כ חוקר את נושא הטיסול, הוא עוסק בתחום שעליו לטבל את הדבר העתידי, ככלומר את זפוגו העתידי. תפקידו כחוקר משטרת הוא לעסוק בכך ורק בענין החקירה המתיחסת לאיסוף הרואית לנו החשוד דאו, זאת אומרת שאם אני חוקר-אדם אני חייב לעבוד על פידי הרואית ולהבין את החוק...".

כאשר עימתה הותבעת את █ עם העובדה שההודעות נבנו על ידי שוטר ולא על ידי אנשי השב"כ ענה "לא ראייתי שוטר עני לדבר איתו כולם קענין שב"כ".

התרשםותנו היא שהשוטר █ אכן חזודה לפני █ כሟור כפי שנגנו השוטרים האחרים והדברים שנמסרו בהודעות שabo █ וחוטרים האחרים (█) נאמרו להם. מיפוי של █ מראתו הטוב וחופשי ואין הן תוצאות התנהוגותם של חוקר השב"כ בפלויו.

הנאמים ובא כוחו לא חקרו את השוטרים בחקירה נגדית גם לא ביקשו למן את אנשי השב"כ עורכי זכרונות הדברים לחקירה. הנאמים ובא כוחו לא חקרו בחקירה נגדית את העד █ במטרה לחזק גירושתו כי תhoodעות נבנו ממנה באמצעות פטילים.

המנעות זו אמנים אינה יוצרת חזקה לפיה גירסת השוטרים היא המכונה אולס והוא מוסיפה ומהזקת את התרשםותנו בדבר מחיינות עזרות של █ . בנסיבות דן, קרי מנעות מכונת ומוגנתה של הנאמים ובא כוחו – כפי שהציגו בפניינו לא אחת – מחקירה נגדית או מזימנים של עדים לרבענים, אשר לא ניתן לשקלת על רקע עדויות סותרות אחרות שambilא לא הובאו. אלו מעדיפים עדותם על הזרק בח ניתנו אימרות החוץ של █ על פניה נירשתו של האחדרו (עין ע"פ 38/61 משעה בן דוד יצחק נ. היותם"ש פדטו 514 וע"פ 639/79 אסלן נ מיי פד לד(3) 561 ע"פ 2603/90 לפאר נ. מיי פד מה(3) 799).

בכל מקרה כמו שקבע בע"פ 242/85 חזו נ מדינת ישראל, פ"ד מא(1), עצם העובדה כי אימרות נאשס במשטרת אינה קבילה במשפטו שלו אין בה כדי להביא לידי כך שאותה אימרה לא תהא קבילה במשפט אחר בוណון ענית של שותפו על פי הוראת סעיף 10 (זרוק, לא קבעו שטעורה אפשרות זו). אמרותיו של █ שניתנו בנסיבות ההודעות ת-47 עד ו' הוכחו במשפט ומשנתקיימו כל תנאי הסעיף 10(א) לפוקה אנו מקבלים אותן כראיות קבילה.

אנו מעדיפים את אימרותו של █ על פניה עורותנו בבית משפט. בהתייחס למורביה השאלות המפרטות את מעשיו של ابو בכיר יחד עם הטעם הפנה █ את התחבעת הנכבדה לנשס היושב מולו, נאשס אשר בחור כאמור שלא לחקר בחירה נגדית את █ או כל עד אחר. וכך █ "יש. מפנה להודעה מס' 3... ש שאלו אותו מתי ויזחלת את הפעולות הצבאים שלך וממי גיס אונך לפעולות הצבאים ואמרתו שבתחילת שנות 2001 הייתה בביומו של נאשס עוויס במחנה הפליטים בלטה ואז נאשס עוויס הצע לחתגיס לגוזרי תלי אל אקצא לפעולות צבאים וחסכמתו.

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל י נאסר מוחמד אחמד עוויס

ת. הורגים תאלה לא נכווים ואתם יכולים לשאול אותו הנה הוא פה...

ש. מפנה להודעה מס' 4... אתה הצעת לנאסר עוויס מהלך הפעולות שלכם לעשות פגוע בבית חולים ועל השומר בישראל

ת. אין דבר כזה תשאלי אותו

ש. תכננתם את כל חפרטים ואפלו השיגו מפה של האזור, ובסופה של דבר נאסר אמר שעריך לחכמת קצץ, שהוא עד לא הזמן המתאים

ת. אין דבר כזה. את יכולה לשאול אותו

ש. מפנה לערוד ב... עוד אחד מהתקדים שלך היה לסייע לנאסר עוויס לגייס עוד פעילות מוחבלית לפעולות הצבאים שיעזרו להוציא אל הפל פיגועים

ת. לא היו דברי כאלה הנה הוא תשאלי אותו...

ש. הייתה מזוזה לנאסר עוויס כל פעם על מוחבל שנודע לך שרצו להעשה פגוע

ת. פעם ראשונה אני שומע את הדברים האלה בנוסף לכך הדברים האלה הם של השבך נאסר נמצא בה תשאלו אותו".

אל מול השאלות אלה שהפנעה התובעת ל████ זהה הפנה אותן מצדו לנאים, לא חיצב הנאים גירושה מטעמו ונותרנו עם אותן הודיות אשר בהודעותיו ועם הוראותיו לעזין הפקורה של שופט המעיצרים שראוי להזור אליה כאן "אני מאשר באמיותות וכוננות האימרות וההודאות שמסרטני בחקירתי בערבית קראתי אותם וחטמתי עליהם. נכון שהייתי מעורב בכל המעשים והפיגועים שהודית עליותם "כל אחד והתקיף שלו" אינני מתנגד להארצת המצער המבוקשטי".

נזכיר כי הנאים עצמו מטיף ביחס ל████ בין השאר את הדברים הבאים (עlyn הודעת הנאים ת'6) "אחרוי פרוץ אינטיפדות אלاكتה והגיים █████ לכתאב שוהדא אל אלקצת וביקשתי מ████ שישתתך עימנו בפיגועים ו████ הסכים להצעה ומסרתי לו שק מסוג M-16 ו████ ביצע פיגוע ירי מהשスク שמסרטתי לו הפיגוע היה עבר רכב ישראלי בכביש העוקף מזרחת לשכם ועל פי דברי █████ לא פגע ברכב" ובתשובה לשאלת באיזה פיגועים נספחים היה █████ מעורב בשם כתאב שוהדא אל אלקצת "פיגוע חדרה שבוצע על ידי סעדי רמדאן...פיגועים שבוצעו באיזור שכם...".

עובדות אלה לשעטמו סימן מובהק לאמירות החימותו שניתנו במשפטה ולכך שיש להעניק לחן משקל ניכר.

סימן נוסף לאמירות אימרותיו מצאו בගירושאות הסותרות של העד █████ שנמסרו בבית המשפט לגבי אימורה אחרת אשר על פי אימרותיו נעשתה בכתב ידו. המדבר בכתב יד בערבית לגבי נשל █████ בהודעתו ת/47 اي גילון מס' 4 את השאלה "אני מצא בפנק כתוב יד בערבית (שהיכ" עשרה עמודים בצע צחוב אותם קיבלתי מהמכונה "בסטאט") האם זה כתוב י"ץ!"

ת. כן זה כתוב י"ץ ואני כתבתי את מה שספרתי לך עפנוי בעדות"

בעוד לשאלת ששאל עלי התובעת "ש. אני מצינה לך הודעה שצמודה להודעה מס' 15.4 שזו הודעת בכתוב י"ץ 10 עמודים". ענה "יהם מכתבים לאנשים לכתב בעל כורחם. תעמידו אותם לדין לא אותן" הרי

פ"ח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

לשאלות "ש. ות לא כתוב היד שלך" ענה "זה הכתב של קציני השב"כ הם כתבו את הדברים האלה" ובדרך אף ענה על שאלות דומות "ש. אלה דברים שאתה כתבת בעצמך ת. כשנשפק עליך תזה או בשאלה ארבעה חמישה ימים לא אוכל ולא שינה אז אתה אומר את הדברים כדי להתפטר, ש. אתה את הדברים האלה כתבת ת. יש לי עוזיד אתם צרכיס לראות איך חשביך נוגע עם אנשים ש. אתה מזוהה את כתוב היד ת. אני לא רוצה לענות לך את מתנותת כמוהם וצועקת עלי (עונה גם בעברית וגס באנגלית)"

סיכום ביניים

חזרנו וברנו שככל הכללים החיבים להתקאים בטורים יוכלו לראות ארבעה שותפי הטעאים מוחזק לכונתי ביהמ"ש במסגרתו של סעיף 10א לפקדות הריאות נתקיים (ובכללם הוכחת האימרות במשפט מותן והזדמנות לנאים לחזור את העדים, השאלות אם העדויות בביה ו המשפט שונות באופן מהותי מהדברים שנרשמו בחוזו)

שקלנו בדבר זהירות המתחייבת ואנו מעדיפים את אימרותיהם של ארבעת העדים שותפיו של הנאשם המצוות בהזדמניהם במשפטה על פניה עדותם במשפט.

עדותה הטעונה תוספת בלבד לשוםו של שותפה תוספת מכל סוג שהוא לעדות אחרת הטעונה תוספת. על כן, אימרות ארבעת השותפים יכולות להוכיח "דבר מה" נוספת להזדמנת הנאים מוחזק לנכלי בית המשפט.

(עמין, קדמי ערך ראיות חלק ראשון וכן ע"פ 92/92 מ"י יוסף כהן, פ"ד מ"ב(1) 62; ע"פ 94/94 מ"י ני פלוני דיניס עליון ברך לח' 66; ע"פ 98/98 מ"י ני מירילאשוולי, פ"ד ג"ג(3) 550).

על כל אחת מהאימרות ובכללן אימרות שנינו על ידי חלק מהארבעה בכתב יד – עליהן יש להשקייף כחלק אינטגרלי מאותן הודות בהתאם (עמין ע"פ 8/98 6411/98 מנבר ני מדינת ישראל, פ"ד נ"ה(2) 150) – ניתן להסתמך כראיה תומכת בדומות "דבר מה" נוספת לראיות שהובאו בנגד הנאים בדמות הודיעתו היא.

שותפים לנאים ובחותם להוראת סעיף 54א(א) לפקדות הריאות נדרש למצוא "דבר לתיזוקה" של עדותם.

נדרש לנו דבר לתיזוק אף בחותם להוראת סעיף 10א(ז) לפקדות הריאות המורה לט כי לא יורשע אדם על סמך אימרה שנטקבה לפ"ס 10א לפקדות הריאות "אללא אם יש בחותם הריאות דבר לתיזוקה". מבחן אופיה של דרישת הדבר לתיזוק (המושג זהה בתקשר לשני חסרים דלעיל) מדובר בתוספות ראייה מאמנתה להבדיל מראיה מסבכת. הדבר לתיזוק אינו חייב להיות ראייה עצמאית וכיול הוא עלות מון העדות הטעונה תיזוק.

דבר לתיזוק זה נמצא לנו מעיל ומעבר לדרישת ראיות מסובכות שבאו ממקור עצמאי ונפרד זהו:
חוודאותו המלאה של הנאים בפני שופט המעצרים
אימרות כל אחד מארבעת השותפים בהתייחס לאימרות רעהו ובחותם.

15

פ"ח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מהמוד אחמד עוויס
 שתיקת הנאים והימנעות מהheid במשפט שבא על רקו האמור לעיל ועל רקו קו ההגנה שבחר
 חטאים עליו עמדו בפתח הדברים) שהיא לכשעצמה ראייה המגיעה לכדי ראיית סיוע על פי סעיף 162 לחוק
 סדר הדין הפלילי תשע"ב-1982 המשמעו כי "הימנעות הנאים מהheid עשויה לשמש חיזוק למשפט
 הראות של התביעה וכן סיוע לראות התביעה במקומות שדרוש להן סיוע".

מאחר ונמצא לנו קורפוס דילקטוי (ראיה עדויות עית מס' 1 [REDACTED], עית מס' 2 [REDACTED], עית מס' 3 [REDACTED], עית מס' 4 [REDACTED], עית מס' 5 [REDACTED], עית מס' 6 [REDACTED], עית מס' 7 [REDACTED], עית מס' 8 [REDACTED], עית מס' 9 [REDACTED], עית מס' 10 ג.מ., עית מס' 11 [REDACTED], עית מס' 12 [REDACTED], עית מס' 13 [REDACTED], עית מס' 14 [REDACTED], עית מס' 15 [REDACTED], עית מס' 16 [REDACTED], עית מס' 17 [REDACTED], עית מס' 18 [REDACTED], עית מס' 19 [REDACTED], עית מס' 20 [REDACTED], עית מס' 21 [REDACTED], עית מס' 22 [REDACTED], עית מס' 23 [REDACTED], עית מס' 24 [REDACTED], עית מס' 25 עד תע"ג כלל, תע"ה, תע"ז עד תע"ט כלל, תע"ט, תע"ז עד תע"ט כלל), לאחר והטאים לא הכחיש
 את עצם מסירות החודיות בפני גובי הזרועתי או בפני שופט המעדרים הנכבד. מאחר והטאים אף חזר
 והודה בפה מלא ובגוף חפצה בפני שופט המעדרים בכל המעשים שיוחסו לו תוך הבנת מעשתו זה ומאהר
 ומצאו כי משקל הפנימי של הזרועתי גבוה, קטן בהתאם המשקל הנדרש ל"ידבר מה" הנוסף לשם
 אימונן.

והנה, גם בעניין דבר המה הנוסף (אשר מכחינת מטורנו לא בא אלא להראות שהטאים לא בזוז דבריהם
 מלבדו ועל כן לא נדרש הוא להזכיר בוגר ראייה מסיקת המסביר את הנאים דזוקא ודיבריה מאשרה),
 מצאו כי הוא בעל משקל של ממש ונונה במקל לדרישת מוגברת ומהמירה בהיותו מסך את הטעש
 ביצוע העבירות המיחסות לו, בא מקור נפרד ועצמאי ומייחס לנוקודה ממשית השונה במחולקת.

עבירות בוגוד לפקודת מניעת טורר וקשרית קשר

בהתאם להכרזה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טורר, התשי"ח-1948, נקבע כי התנאים הוא "ארונו
 טורוריסטי" כהגדרת סעיף 1 לפקודה (ילקוט הפרסומים (תש"ב), עמי 800 מ-06.12.2001).

עפ"י חווות דעת מומחים אשר הוגשו ללא הטענות הנאים וסגורו (ת/50 ת/51) הרי (בין השאר) "למ"ר
 ראשית האירועים החלמים ב"שטחים" שהחלה בספטמבר 2000 נטול ה"תנאים" ופקוד מרכז וМОביל בבעלות
 פעילות טורר. פעילי הארגון ביצעו פיגועים במקומות שונים לרבות פיגועי הריג המוני בשיטת ישראל
 ובאיו"ש... התארגנויות הטורור של התנאים ברצועת עזה ואיזו"ש שלעיתים חברו אליהם גורמים נוספים
 בשיטה) החל להשתטח (נובמבר 2000) בכינוי "יגדי תלי אל אקצא" ("כתאב שחדא אל אקצא") במיו"ה
 לצורך קבלת אחריות על פיגועים בידיים ישראלים...".

במהלך העימותים החלמים קיבלו "יגדיות" אחריות על פיגועים רבים שבוצעו במקומות שונים
 ב"שטחים" ובתחומי ה"קו הירוק" בכללים פיגועים קטלניים. התארגנויות הטורור של ה"יגדיות" אחראיות
 לאלפי פיגועי ירי ומטען בציוד ה独角פים באיזו"ש ולעוותות פיגועי הריג המוני בשיטה ישראל נחרוא
 עשרות ישראלים... והמאפיניות המרכזיות של פיגועי הריג החמוני בוליליות התמזהות המפוגעים במקומות
 חומי אדם (מרכזי ערים וטחומי עיירות המהווים מקור משלכה לניבור הרוחב דוגמת בתיה קפה
 ומסעדות, תחנות אוטובוס ומרכזי מסחריים וכוכ) והזאת לפעול של פיגוע התאבדות (באמצעות חגורת
 נפץ, או מטען נשאבות המפוגעת עם הגיעם ליעד) ופיגועי הקרבה (פיגוע מטען סילוני מטוגנים שונים) בהם נחרוא
 קלושים במרקם הפוגעים במתווה זה עושים מבצעיו שימוש ברו"סרים מטוגנים שונים) בהם נחרוא עשרות
 רבות של ישראלים...".

הנאים טיפר בהודעתיו כי "אחרי פרוץ אינתיפאדת אלاكزا התחלתי ביצוע פיגועים נגד מטרות ישראליות מפותח הביבש לאדמה הפלסטינאית... לאחר מכן החלטתי לבצע פיגועי ירי ופיגועים נוספים נגד מטרות ישראליות בגדה ובתוך הקו הירוק, הפיגועים שבוצעו אותם הם כדלקמן: ..

1. ביצעתי פיגוע ירי לעבר עמדות שמירה על הצבא הישראלי ליד קבר יוסף בשכם וזה היה לפני יציאת הצבא מהכבר שבוועים לערך ..
2. ביצעתי ירי לעבר עמדת צבאית בהר גרייזים בשכם ..
3. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאיים בקרבת מחנה חוראה ליד שכם ..
4. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאיים בקרבת שכם מהצד המערבי בקרבת זאתה ..
5. מסרתי לשני אנשים רימוני יד על מנת לבצע פיגוע בירושלים ..
6. מסרתי נשים לביצוע פיגוע בנתניה ..
9. אני מסרתי נשים לביצוע פיגוע בחדרה ..
10. אני מסרתי נשים לביצוע פיגוע ירי פיגוע הקרבה שהיתה אמורה להתבצע בחדרה אך הפיגוע לא הצליח והנשים נהרגו בקרבת באקה אלרג'יה ..
11. סייפתי לטעד רמדאן נשים לביצוע פיגוע התאבדות בתוך ירושלים ..
12. סייפתי ל██████ נשים לביצוע פיגוע התאבדות בתוך חדרה ..
13. סייפתי ל██████ ה שני מטעלים + קלענוקוב ..
14. סייפתי ל██████ מטען נפץ שהגיה בדרך ... לעבר סיור ישראלי ..

הנאים ענה לשאלות הבאות כדלקמן: ..

יש. בשם מי הייתה מבצעת הפיגועים שציינית לעיל ..

ת. בסט כתאבאב שוהדא אלاكزا שהוא מושתיך לפתיה ..

ש. מי אחראי על תנועת הפתח ..

ת. יאסר ערפאת האחראי ויור תנועת פתמה ..

ש. מי אחראי על תנועת פתמה ..

ת. מזכיר תנועת פתח בגדה המערבית ..

ש. למי מושתיכים שוהדא אלاكزا ..

ת. שוהדא אלاكزا מושתיכים לתנועת פתח ולתנועת פתח ..

ש. מה קשר של ██████████ לזכיר תנועת פתח בגדה המערבית ..

ת. הקשר של ██████████ מזכיר תנועת הפתח בשנת 1992 כשהתגוררנו באותה שכונה באמאן בעת שגורשנו על ידי השלטונות הישראלים ו██████ חזר לגדה בשנת 1994 לעיר אני חזרתי בשנת 1995 וכשחזרתי לגדה והתדרשו הקשרים עם ██████████ והייתי נפש עם ██████████ במשרד תנאים בשכם. וכן הייתה נפש עמו במשרד ברמאללה ואחריו פרוץ האינתיפאדה אלاكزا המשכתי להיות בקשר עם ██████████ והיינו מארגנים הפגנות בסט תנאים פתח והכרזיות היינו מפיקים בשם ועדת התיאום (ארגוני) (אלפסאל) והאחראים בועדה ██████████ מטען פתח ו██████ מטען חמאס (אחרי מותו קיבל את התפקיד אדם אחר ויור הועדה היה ██████████ ו██████ חבר בועדת התיאום הعليונה ומהועדה הعليונה היו מנהים ועדות התיאום הארגונית (אלפסאל) ...

פ"ח (ת"י"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מכך נאסר אחמד עוויס

ש. מי יהיה מממן את הכספי לביצוע פיגועים נגד מטרות ישראליות

ת. היה ממש אוטי בכיסו אנשים מתנים פתח בגדה ובלבנון

ת. מילויו של גיברלטר נזק עליון נזק על מנת לבצע פגועים נגד מטרות ישראליות
מ. מילויו של גיברלטר נזק עליון נזק על מנת לבצע פגועים נגד מטרות ישראליות

א. במת עופש

ת. קצין במשטרת הפלשטיינית בשרכם וטורב בפיקוח

ש. במאעסן

ת. אחראי תנועת פותח בשכט ומשתיזד ב-

ש. במאה עוסק

ת. אחראי פתח לבנוו ומשתיך ליאסר ערפאת

ש. האם היה קשר בין לבן

ת. היתי בקשר עם ████ כל הזמן
ש. האם ████ היה יודע שאתה מבצע פגועים נגד מטרות ישראליות
ת. כן ידע ושמי אף פורסם בעיתונות ובטלוויזיה וברדיו והייתי נשוחח עימו מידי פעם וכשהמצביע הפלסטיני היה מזרדר ורע לנו היה מבקש שנמשיך בפיגועים וכשנפגש שמענו פרט ועומרי שرون עם מנהיגים ברשות התקשר אליו ████ וביקש שנעוצר את הפיגועים ואני חשבתי לו שעשה זאת ובאותה תקופה היה ████ באיראן ו████ אמר לי שעידין מאוחר ו████ נפגש עם מנהיגים ברשות שלא נבעצ פגועים בסושה דאלא אלאקצת'ן ויש לכיזו שהסתבסמו בשותות לא רומי פיגועים.

ת. ■■■■■ היה לך כסף מתנות פתח מהתקציב שהייח מאשר יור תנוועת פתח יאסר ערפאת
ש. מי היה ממון את ■■■■■ שהיה ממון אותו לKENYAT נשק על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות
ישראלנית ■■■■■

ת. סיפר לי שהוא לוקח כספּו ו[] היה מודע לכך והשתתף עמי
במספר פגועי ירי נגד מטרות ישראליות...

ש. האם ממנה אוחד בכספי אונפן ישר

ת. כן ממכנו אותו **██████████** פעמים באופן ישר בפעם הראשונה העביר לי באמצעות הפקדה בנק 3,000 ₪ ובפעם השנייה העביר לי דרך הפקודה בנק 5,000 ₪

ש. האם ███████ ידע שאתה מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות

ת. כן ידע וכפי שציינתי לעילשמי אף פורסם בעיתונות וארגוני היישוראים מסרו לרשומות הפלשטייניאת שאני מבקש בגין פיגועים ושמי גם פורסם בעיתונות העברית ובעיתונות המקומית בגדה וברכuja

ש. האם סיעע לך בימיון כסף פרט למה שהזוכרת לעיל

כו פעם קיבלתי ממנו שיק על סך 2,300 ל' מאושר על ידי היור ערפאות...". (עיין חוות העaszם ח/ז).

עוד ענה לשאלות (עיין רזועה ת/9) כדלקמן:

ח' (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נ' טaser מותמאד אהמד עוויס

"וְכֵן הַיּוֹ לִי מִסְפֵּר כִּינּוּס בְּמַחְלָקָ בְּיצֹעַ הַפִּגּוּעִים כְּמוֹ [REDACTED] ... וְכֵן לְקֹחַת... שְׁנִי טִילִי טַנְקִים עַל מַנְתָּה לְהֹצִיא מַחְמָרָ נֶפֶץ וְאָשָׂתָשׁ בְּחוֹמָר לְמַטְעִי נֶפֶץ וּבְמַטְעִים הַשְׁתָּמָשִׁי עַל כְּבִישׁ חֻזְקָה בְּזֹאתָה... וְאַנְיִגְיְּסִתִּי אָתוֹתָה (הַכּוֹנוֹת לְאָדָם בְּשָׁם [REDACTED]) לְכַתָּב שְׁוֹתָדָא אֶל אֲקָצָא לִפְנֵי כְּחֻודְשִׁים לְעַרְקָה הַמְּטָרָה מְגִיּוֹסָה לְשֹׁוֹהָדָא אֶל אֲקָצָא עַל מַנְתָּה שִׁיסְיָעָה לְגַוְגּוּעִים בְּאוֹזָר יְרוּשָׁלָם וּשְׁיכִינִיס מַתְאָבָדִים (מוֹסְתָּחָיוֹס) לְיְרוּשָׁלָם וְאַנְיִגְיְּסִתִּי גַּם כֵּן בְּיקַשְׁתִּי כְּמוֹ [REDACTED] שַׁילְמָד אָתוֹתָנוֹ יִצְחָר חֻמָּר נֶפֶץ יִתְּרַחְקֵק מַחְחָנִים שַׁחַתְמָשָׁנוּ בְּוֹ [REDACTED] הַסְּבִיר לִי בְּטַלְפָן כִּיצְדֵּקְמִינְצָרִים חֻמָּר (אָסְטָאַלְבָּדָד) וּחַשְׁבָּנִי לוֹ שָׁאָנוֹתָנוֹ יְדָעָה לִיְגַּר אָסְטָאַלְבָּד. וּלְפִנְיֵי חֻזְקָה לְעַרְקָה בְּיקַשְׁתִּי מִ[REDACTED] שִׁיבְדָּק דָּרָךְ לְהַכְּנָתָת מַתְאָבָד לְיְרוּשָׁלָם... וְתַפְקִידִי הִיה לְתָאָס בְּיוֹ [REDACTED] וְ[REDACTED] עַל מַנְתָּה הַכְּנָסָת אֶל מַתְאָבָד לְיְרוּשָׁלָם וּפְגַעַע רֹחֶזֶה בְּזֹעַג אֶלְאַחֲרָה וּשְׁוֹטְרִים יְרוֹ לְעַבְרָה הַמַּתְאָבָד לְפִי הַבְּיצֹעַ... בְּ[REDACTED] בְּיקַשׁ מְמַנֵּי שְׁאָסְכִּים לְקַבֵּל שִׁיחָה מְאָדָם וְאַחֲרִי מִסְפֵּר יִמְשְׁרִיךְ אַלְיָהָן הַמְּמֻנָּה [REDACTED] וּבְיקַשׁ שְׁנִי שִׁירְקִים בְּבִיצֹעַ פִּגּוּעִים וְחִצְעָה לִי מִיּוֹן כְּסֵפִי וְאַנְיִגְיְּסִתִּי מִ[REDACTED] מִסְפֵּר חַזְבָּוֹן הַבָּנָק שְׁלִי בְּבָנָק עֲרָבִי בְּשָׁכָם עַל מַנְתָּה שַׁיְעַבְרָה לִי כְּסֵפִי וְאַנְיִגְיְּסִתִּי מִ[REDACTED] חַעְבָּרָה לִי כְּסֵפִי שְׁשָׁ פָּעָמִים לְעַרְקָה וּוְהַפְּקִיד 3,000 או 5,000 דּוֹלָר...".

ש. מה עשית בכספי שהעבירה לך [REDACTED]

ת. לשם ביצוע פיגועים... על פי הסיכום עמו היה ממוקן אוטוננו בכספי לביצוע פיגועים ואני תייתי מודעת לו אודורות הפיגועים במחלך השימור שניהלתי עמו בנסיבות הטלפון והאינטרנט... שוחחתי עמו ואודעת הרבה פיגועים... ודיוחתני לו גם כן אודורות פיגוע התאבדות בירושלם ובחרדה שביצענו...".

ש. איזה קשר צבאי היה בינו [REDACTED] לכני [REDACTED]

ת. אחרפי פורץ אינטיפאדת אל אֲקָצָא הַתְּגִיָּס [REDACTED] לכטאב שְׁוֹהָדָא אֶל אֲקָצָא וּבְיקַשְׁתִּי מִ[REDACTED] שִׁישְׁתָחָף עַמְנוּ בְּפִגּוּעִים (בְּ[REDACTED] הַסְּכִים לְהַצָּעה וּמְסֻרוֹתִי לוֹ נְשָׁק מַסְגָּן M16 וְיִסְרָר בְּיצֹעַ פִּגּוּעַ יְרִי מַהְנָשָׁק שְׁמַסְרוֹתִי לוֹ. הַפִּגּוּעַ הִיה לְעַבְרָה רְכָב יְשָׁרָאֵל בְּכַבֵּשׁ הַעֲקָף מְזֻרְחִית לְשָׁבָט וְעַל פִּי דְּבָרִי [REDACTED] לא פָּעַשׂ בְּרָכָב...".

ש. האם היה קשר לך [REDACTED] עם מותאבדים

ת. כן אני [REDACTED] עבדנו יחד לשילוח מותאבדים עם [REDACTED] ... ובמקרה והיינו נזקקים לדבר מה כמו צילום המותאבדים או הफצת ברזים היינו עוזרים ב-[REDACTED] ולפנֵי כנישת הצבע לשכם כשבועיים ביקשתי מ-[REDACTED] שינסה להשיג חגורת נפץ למותאבד על מנת לבצע פיגוע בתוך ישראל [REDACTED] אכן הביא חגורת נפץ ומסרנו אותה למותאבד שנשען עמו אדרם אחר לבייעוץ פיגוע בישראל וכשהגע לבאה אל גרביה ירו חילילים לעברנו ושיגת נחרגו... מה סוג הרכב שנשען בו המותאבדים

ת. לא ידוע לי אך מסרתי לך [REDACTED] ש על מנת שיקנה רכב גנוב להעברת המותאבדים ו-[REDACTED] נסע עmons לטול כרם והראה להם את הדרכּ וחזר ברכב ציבורי...".

ובתוודעתו ו/7 בתשובה לשאלות:

"... ו-[REDACTED] פנה אליו בענין זה מאוחר ואנחנו חוליה צבאיות ואני הבעתי את הסכמיות לפיגוע זה... יש לפיצין ש-[REDACTED] פנה אליו כי אני אחראי כתאב שְׁוֹהָדָא אֶל אֲקָצָא... ואחרוי שְׁמַעְנֵי בְּרִדְיוֹ שְׁנָה דָגָן הַתְּקִשְׁרָתִי לְכָלִי תְּקִשְׁוֹת וְהַדְּעָתִי לְהַסְּמִיכָה שְׁחַפְּגָעָה בְּוֹצָע עַל דִּי כתאב אל אֲקָצָה... אך כשהודעתני שְׁנָה דָגָן לוֹקְחִים אֲחֻוריות על הַפִּגּוּעַ [REDACTED] אמר לי את השמות... כן היה לי קשר בפיגוע הַיְרִי בְּנִתְגִּיה שְׁבָעָע עַל דִּי מַתְאָבָדִים שְׁלָא יְדָועָם לְשִׁמּוֹתָם וּלְפִנְיֵי הַפִּגּוּעַ הַזֶּה בְּוּמִיּוֹם הַתְּקִשְׁרָה אֶל [REDACTED] ואמר לי שְׁבִיכְלָתוֹ לְחַכְנִיס שְׁנִים לְיְשָׁרָאֵל עַל מנת שְׁבִיכְצָע פִּגּוּעַ הַתְּאָבָדִים וְאַנְיִגְיְּסִתִּי פִּגּוּעַ [REDACTED] וְשָׁאַלְתִּי אָתוֹנוֹ בָּאָם הוּא יְכֹל לְהַכְּנִיס מַתְאָבָדִים וְוְהַשִּׁיבֵּב לִי בְּחִזְבָּה וְאַנְיִגְיְּסִתִּי ל-[REDACTED] שני רִימְנוֹמִים ו-[REDACTED] מִסְרָר להם שני נְשָׁקִים מַסְגָּן M16 ו-[REDACTED] צִילָם אֹתָם וְהַשִּׁבֵּב לְהַסְּמִיכָה עַל הַפִּגּוּעַ... ואחרוי מִסְפֵּר שְׁעוֹת שְׁמַעְנוּ בְּטַלְוִוִּזָה שְׁהִי חִילּוֹפִי אֲשֶׁר בֵּין המותאבדים וּכְחוֹתָות מְשֻׁרָה לִידְךָ מְלֹן בְּנִתְמִיה וְאוֹרָחִים

1137/02 (ד"ה)

מדינת ישראל נאסר מתמוד אחמד עוויס

ושוטרים נפלו בפיגוע ונרצחו שניים ושניים אחרים נהרגו על ידי המשטרה והתקשרתי לכל התקשורת
ולקחתי אחריות על הפיגוע...".

ובהודעה ת/8

יש. האם היה לך קשר עם [REDACTED]

ת. כן... ואני יצרת איינו קשר וביקשתי ממנו שיבצע פעולות כבאות...

ש. מה עשה [REDACTED] בנסיבות שஸרו לו

ת. לפיגועים ולא זכר לי היכן בוצע הפיגועים.

ש. האם אתה מכיר אדם בשם [REDACTED]

ת. אני מכיר אותו.... ביקש ממני מטען נפץ על מנת לבצע פיגוע נגד סיור צבאי ישראלי ואני הסכמתי
לכך ומסרתי לו מטען שקיבילתי...".

ש. האם אתה מכיר אדם בשם [REDACTED]

ת. ...ואני לקחתי מהאתם באמצעות [REDACTED] כעשרים אלף שקלים וכעשרים וחמש אלף שקלים...ו-

16 M16 ותמורות האמליה היו משלם מכיסי...".

במסגרת הزادתו של הנאשם לפני שופט המעצרים וכעולה מה汇报ות המוחוסות לו בקשר לחרכות פקודות המעצר (ת/3) הודה הנאשם בחברות בארגון עליון "כטאב שוהה אלאכחה" השיק לתנאים פטי', בהשתתפות בפיגועי ירי לעבר מטרות ישראליות באזורי שומרון, במערכות בגויס מתאבדים ושילוחם לתוך ישראל, מתאבדים שביצעו פיגועי רצח כמו כן הודה בגין פעילים נוספים לביצוע פיגועים וביצור חומר נפץ ומטיענים.

עד התביעה [REDACTED] מס' בהודעתו ת/12 "אני מודה שבמהלך חדש אפריל משנת 2001 הוצע לי עיי נאסר עוויס להתגיים לכטאב שוהה אלאכחה והסכמה לחצעה זו ומזה אני חבר פעיל בארגון שוהה אלאכחה השיק לתנאים פטי' צעד היום הזה... ולאחר שהצטרכתי לארגון הנייל נאסר עוויס ביקש מני להפיץ כרוזים בשם שוהה אלאכחה וכן עשית את זה... ואחריו זה התחלה להיות מערוב בפעולות צבאיות השתתפות בפיגועי ירי לעבר הצבאה והשתתפות בלחימה מטעני חבלה והשתתפות גם בחנכת מס' מתאבדים ושילוחם לתוך ישראל לביצוע פיגועי התאבדות... נאסר עוויס חינו תושב מחנה בלאתה בן 29 שנים ומכוונה אל חאג' רוקח והוא אחד האחראים בכטאב שוהה אלאכחה ושם באחרא של בראנו ונאסר עובד בביטוחון הלאומי בשכם ומשתיך לתנאים פטי'...חברי הקבוצה שלו הצלרכתי בשוהה אלאכחה חס 1. נאסר עוויס- שימש כאחראי על כתאב שוהה אלאכחה...".

ב Hoduta ת/3 מס' [REDACTED] "אני מודה שבמהלך חדש מרץ לפני כחודש ביקש ממי נאסר עוויס להוביל מתאבד משלכם... ברכב מס' פונטיאק גובל שקיבלו אותו מנאסר... אני הודיעתי ל-[REDACTED] שאיini יודע לייצר מטענים ולכך לחתמי אותו לנאסר עוויס להחנה בלאתה וביקשתי מנאסר שישדר לו שני מטענים ואז נאסר התקשר ל-[REDACTED] ... וכעבור שעה [REDACTED] הגיע והביא עימיו שני מטענים... ואחריו זה [REDACTED] קיבל את המטענים וכל אחד חל בبيתו וכעבור שלושה ימים שמעט [REDACTED] שביצע פיגוע נגד ג'יפ צבאי... ומahan ו-[REDACTED] פנה מס' פעמים לכך הודיעתי לנאסר עוויס שאישר לי להמשיך ולתכנן פיגוע התאבדות עבור [REDACTED] וכן פגשתי את [REDACTED] והצטערתי לו לבצע פיגוע מושלב... וכעבור שבע חור [REDACTED] ואמר לי שהוא מסכים